

HỌC - VIỆN QUỐC - GIA HÀNH - CHÁNH

LUẬN - VĂN TỐT - NGHIỆP

trung LA 7237 (2)

KHÔNG MƯỢT
KHÔNG T.V

HỌAT - ĐỘNG DÂN VẬN
tại
GIA - ĐÌNH

THƯ VIỆN QUỐC - GIA
VIỆT - NAM
Số 0729

HỌC VIỆN QUỐC - GIA HÀNH CHÁNH
Nhật - ký số 2363
Ngày 12 - 7 - 73

GIÁO - SƯ HƯƠNG DẪN
NGUYỄN - KHẮC - NHÂN

Sinh - viên ĐOÀN - ĐÌNH - QUÝ

ĐỐC - SỰ KHÓA 18
NIÊN - KHÓA 1970 - 1973

THƯ VIỆN KHOA HỌC TỔNG HỢP
LVHC 729

Học Viện Quốc Gia Hành Chính
không tán thành cũng không phản đối
những ý kiến phát biểu trong Luận văn.
Những ý kiến đó do tác giả
hoàn toàn chịu trách nhiệm.

Chân Chân Biệt Ôn

Giáo Sư NGUYỄN KHẮC-NHÂN

*Đã tận tụy bồi dưỡng chúng tôi
hơn thành tập Luân Văn này.*

Chánh thật cảm ơn Quý Ông!

- Cb. số trưởng Dân. văn tỉnh Gia Định.
- Nguyễn Phú tá Cb. số Dân. văn
tỉnh Gia Định.
- Cb. số trưởng Dân. văn Quận Tân Bình.
- Cb. số trưởng Dân. văn Quận Gò Vấp.
- Cb. số trưởng Dân. văn Quận Hồ Mên.
- Cb. số trưởng Dân. văn Quận Bình Chánh.
- Cb. số trưởng Dân. văn Quận Thủ Đức.
- Cb. số trưởng Dân. văn Quận Nhà Bè.
- Cb. số trưởng Dân. văn Quận Quảng Xuyên.
- Cb. số trưởng Dân. văn Quận Cần Giuộc.
- Và các anh em Cán bộ đã cung cấp
tài liệu, giúp ý kiến, để chúng tôi
hoàn thành tập Luận-văn này.

M U C - L U C

	Trang
<u>Nhập-đề</u>	I
 Chương I : <u>TỔ CHỨC CƠ SỞ DÂN-VẬN GIA ĐÌNH</u>	
I - <u>Cơ-cấu tổ-chức và điều-hành Cơ-sở Dân-vận Gia-đình</u>	5
A - Hệ-thống tổ-chức	5
B - Điều-hành	6
II - <u>Vấn-đề cán-bộ</u>	7
A - Tuyển-chọn	7
B - Huấn-luyện	9
C - Lương-bổn	10
D - Sinh-hoạt của cán-bộ	12
III - <u>Phương-tiện hoạt-động</u>	13
A - Máy móc và xe cộ	13
B - Báo-chí	16
C - Ngân-sách	17
 Chương II : <u>HOẠT ĐỘNG CỦA CƠ SỞ DÂN VẬN GIA ĐÌNH</u>	
I - <u>Mục-tiêu của Hoạt-động Dân-vận</u>	20
II - <u>Kỹ-thuật công-tác</u>	21
A - Những nguyên-tắc thông-tin, tuyên-truyền	22
B - Công-tác dân-vận	26
1) Công-tác thường-xuyên	26
2) Công-tác đặc-biệt	28
III - <u>Những chiến-dịch thông-tin, tuyên-truyền</u>	29
A - Vai-trò của Ủy-ban đấu-tranh chính-trị	29
B - Các chiến-dịch	32

IV - <u>Liên-hệ giữa Cơ-sở Dân-vận Gia-dịnh</u> <u>và các cơ-quan tuyên-truyền bạn</u> . . .	35
A - Với Ty Chiêu-hồi	35
B - Với Phòng chiến-tranh CP Tiểu-khu GD.	36
C - Với Bộ Phát-triển Nông-thôn - Tổng cục tuyên-thanh, truyền-hình và Điện-ảnh	38
Chương III: <u>TỔNG LUẬN</u>	40
I - <u>Thực-trạng</u>	40
1) Nhân-sự	40
2) Trang-cụ và cơ-sở	44
II - <u>Ý-kiến</u> : :	47
A- Biện-pháp cấp thời	47
B - Kế-hoạch trường kỳ	50
Thư-tịch	58

NHẬP ĐỀ

THƯ-VIÊN QUỐC-GIA

Quân chúng là một lực-lượng biết suy-tư, có khả năng phán-đoán, chọn lựa và cân-nhắc vấn-đề. Sức-mạnh tiềm tàng của quân-chúng đã khai-sinh nhưng cũng đã bóp chết biết bao nhiêu chế-độ. Quân chúng không trực-tiếp chỉ đạo chính-quyền nhưng đòi hỏi những người đại-diện dân-chúng phải cùng mang nặng những ưu-tư, khao-khát của đa-số ý-chí sống trong cùng một hoàn-cảnh lịch-sử.

Với trào-lưu - dân-chủ hiện đại, dân chúng càng ngày càng chứng tỏ vai-trò quan-trọng của mình trong việc kiếm tìm những giải-pháp hữu-hiệu để kiến-tạo đời sống an-bình và thịnh-vượng.

Nhà cầm-quyền ở bất cứ một quốc-gia nào, dưới bất cứ một thể chế nào đều phải cùng công nhận rằng nhân-dân quả là một thử-thách lớn lao cho sự-nghiệp chính-trị của họ. Kẻ nào nắm được nhân-dân, kẻ đó sẽ thắng. Người nào đánh mất nhân-dân, người đó sẽ thất bại. Nhân-dân là thành-trì của mọi cuộc cách-mạng ; là nguyên-nhân thúc đẩy mọi cải-cách và cũng là những tiếng gọi thiết-tha một sự hợp tác chân-thành của cộng-đồng nhân loại.

Hitler khi đề cập tới sức-mạnh ghê-gớm của quân chúng đã phải thốt ra : "Ta phải có dưới tay không phải một hay hai trăm tay sai gây rối liêu-lĩnh mà cả hàng trăm ngàn chiến-sĩ cuồng-tín, say mê lý-tưởng của ta. Ta phải hành-động, không phải trong những hội kín mà bằng những cuộc biểu-dương lực-lượng quân-chúng rầm rộ. Phong-trào không thể thành-công bằng giao găm, thuốc độc hay bằng súng lục mà bằng sự chinh-phục phổ xá..." (1)

(1). Lê-đức-Thạc. Luận-văn tốt-nghiệp Đốc-sự 15, 1970, tr. 6.

Trong cảnh huống đất nước Việt-Nam, dân chúng đã và đang gián-tiếp đảm nhận vai tướng hướng đạo cuộc đấu tranh chống kẻ thù xâm lăng Cộng-Sản.

Cuộc tranh-chấp quân-sự vừa chấm-dứt, nhưng một hình-thái xâm-lược mới bắt đầu xuất-hiện và hứa-hẹn nhiều nguy-hiêm : Đó là một cuộc chiến-tranh chính-trị. Hình-thức tranh-đấu tinh vi này nhằm vào ba lãnh-vực trọng yếu: Ý thức-hệ, cơ cấu hành-chánh và tâm-lý quần chúng.

- Người dân Việt-Nam đã quá quen thuộc với "Tự-do và Cộng-Sản "Dân-chủ và Độc-Tại". Nếu có thể gọi những khái-niệm ấy là những ý thức hệ, thì hiện đang có sự xung đột mãnh liệt giữa hai lực-lượng này trên khắp hoàn vũ.

- Người dân cũng tham dự cuộc đấu-tranh trên bình diện cơ-cấu tổ-chức. Phe nào tổ-chức bộ máy hành-chánh hữu hiệu, phe đó có nhiều hy-vọng thắng cuộc. Yếu-tố thành-công của bộ máy hành-chánh tùy-thuộc tinh-thần quốc-gia của dân chúng và giá-trị của tập-thể chỉ-dạo.

- Cuộc chiến-chính-trị còn đòi hỏi mỗi bên một chính-sách quốc-gia đối nội và đối ngoại song hành áp-dụng và chi-phối quốc-gia ở một mức độ tương đương. Ngoại tại để tranh-thủ dư-luận quốc-tế và nội tại để gây ảnh-hưởng trong đại chúng. (1)

- Nhìn đến nông-thôn Việt-Nam, trước đây nơi đó đã là chiến-trường đẫm máu để đôi bên tranh dành thế-lực, thì bây giờ biến-thành một "kịch-trường" đầy màu sắc để hai phe tuyên-truyền sách-lược chính-trị của mình. Trận chiến khoa-học chỉ có thể đi tới một giới hạn do lương tâm nhân-loại tự ấn-định. Trái lại, cuộc chiến chính-trị không cho phép dừng chân ở bất cứ một địa-hạt nào.

(1). Lê-trung-Trực. Tập-San Quốc-Phòng. - số 8 tháng 2 1971, tr. 14.

Lịch-sử Việt-Nam năm 1945 và cuộc đảo-chính của Việt-Minh là một ví-dụ sống-động về vấn-đề đấu tranh chính-trị.

Do đó, từ giờ phút này, một cuộc vận-động nhân-dân phải được thúc-đẩy liên-tục và trang-bị thường trực một khí thế cách-mạng phát-khởi từ thành-thị lan rộng ra nông-thôn.

Công-cuộc vận-động nhân-dân nhằm tiến-tới sự kiện-toàn về tư-tướng, võ-trang tinh-thần cho phù-hợp với truyền-thống dân-tộc và đáp-ứng được đòi-hỏi cấp-bách của đất nước và nhu-cầu tiên-bộ hiện đại.

Sự kiện-toàn tư-tướng tức là sự chuẩn-bị tinh-thần qui-mô của dân chúng để khả-dĩ hậu-thuận tích-cực và hữu-hiệu cho quốc-gia đối phó thuận-lợi với mọi trạng-huống của tình thế sắp đến và lâu dài về sau.

Nhưng ta lại phải tự hỏi quần chúng là gì ? Phải chăng quần chúng là tổng-số dân gian trong nước ? Sự thật, tư-tướng quần-chúng, hay còn gọi là dư-luận quần-chúng, có nhiều loại : Loại thì quan-tâm đến vấn-đề tài-chánh, loại thì quan tâm đến vấn đề thể-thao, loại thì quan tâm đến vấn đề truyền-thanh, điện-ảnh...

Quần-chúng có thể có chung những quyền lợi nhưng không bó-buộc phải có chung quan-điểm. Trong chế-độ dân-chủ, quần-chúng có vai-trò quan-trọng để giải-quyết các sự việc. Tuy nhiên dư-luận quần-chúng là một mô quan-niệm hỗn tạp mà mỗi người có đối với vấn đề liên-quan đến lợi ích cộng-đồng. Quần-chúng thường tản-mác, tổ-chức lỏng-lẻo và thiếu đoàn-kết.

Dư-luận quần-chúng chịu ảnh-hưởng của gia-đình, tôn-giáo và giáo-dục học đường, nhưng dư-luận cũng rất nhạy cảm và thường hành-động theo trực-giác, nghĩa là thái-độ của quần-chúng gồm cả yếu-tố hợp-lý và phi-lý. Dư-luận còn

bị chi-phối bởi những kinh-nghiệm trong quá-khứ và kết-hợp do sự thông-tin và tương-giao xã-hội. Khi nói đến dư-luận quần-chúng, người ta nghĩ đến sự tham-gia của quần-chúng vào việc tạo-dựng, kiểm-soát, thực-thi và chỉ-trích chính sách công-cộng.

Hiểu như thế, nhiệm-vụ của cán-bộ dân-vận là áp dụng những nguyên-tắc tâm-lý-học để điều-hướng nguồn dư-luận phù-hợp với đường-lối chính-quyền. Cán bộ là tác-nhân gợi ý cho dân-chúng về những vấn-đề chính-trị. Ví dụ : khi trình bày sự nguy-hại của một chính-phủ ba phe ; hoặc nói đến lợi điểm của chuyên công của Tổng-Thống mới đây (tháng 4-1973), Người cán-bộ đã gieo vào đầu óc dân-chúng những dữ-kiện chính-trị sôi bỏng có liên-hệ đến đời sống thường nhật. Bởi lẽ điểm trọng-yếu của dư-luận là sự lười biếng suy-luận, do đó, người dân có khuynh-hướng tin theo những lập-luận đã có sẵn và hiếm có trường-hợp người dân chịu từ bỏ lập-trường ấy. Vì thế, nội-dung của công tác, thông-tin, tuyên-truyền phải được coi là một công-trình nghiên-cứu tỉ-mỉ của nhiều chuyên-viên; vừa chú-trọng đến hiệu-năng nhưng đồng thời cũng phải chú-trọng tới phản-ứng của quần-chúng đối với công tác.

★ Trong khuôn-khố đề tài, chúng tôi sẽ lần-lượt đề cập đến tổ-chức dân-vận Gia-Định, hoạt-động và thực-trạng của nó, đồng thời nêu lên một vài ý-kiến cho vấn-đề thông-tin và vận-động quần-chúng.

Khi đề-cập tới Gia-Định, ai cũng biết đó là một tỉnh rất lớn với dân số trên một triệu ba trăm ngàn người, giáp giới Saigon, Long-An, Hậu-Nghĩa và Tây-Ninh, Thành-phần dân-chúng cư-ngụ trong tỉnh rất phức-tạp và đời sống của đa số chịu ảnh-hưởng sâu đậm nếp sinh-hoạt thành-thị.

Tại tỉnh này, Chính-quyền phải cùng một lúc đối phó với nhiều vấn-đề như : nhà ở, tiếp-tế, giao-thông, vệ-sinh, giáo-dục ; phải đương-đầu với nhiều tệ-đoan như : cờ bạc, hút sách, dỉ-điểm... Nhưng cũng chính tại một tỉnh

lớn như Gia-Định, vấn-đề vận-động và thu-hút dân-chúng ủng hộ đường-lối, kế-hoạch của chính-phủ là một vấn-đề khó khăn gai-góc. Giới hữu-trách dân-vận do đó có bổn-phận tìm mọi phương thức, huy-động mọi khả-năng để phát-huy và bồi dưỡng tinh-thần dân-chúng hướng tới mục-tiêu cứu-quốc cấp bách ở giai-đoạn này và kiến quốc trong tương-lại..

Theo chiều-hướng đó, chúng tôi đã đề ý theo dõi và phác-họa một vài phương-pháp căn-bản nhằm hữu-hiệu-hóa kỹ-thuật thông-tin, dân-vận, tại Gia-Định trong những trang sắp tới.

★

★ ★

CHƯƠNG I

TỔ CHỨC CƠ SỞ DÂN VẬN GIA ĐÌNH

I/- CƠ CẤU TỔ CHỨC VÀ ĐIỀU HÀNH CƠ SỞ DÂN VẬN.

A.- HỆ THỐNG TỔ CHỨC

Cơ sở Dân-vận là cơ-quan cải-biến của Ty Thông-tin. Trước ngày 9-2-1973, Ty Thông-Tin đặt tại mỗi tỉnh do một Ty Trưởng cầm đầu. Ty gồm nhiều Chi do Trưởng-Chi điều khiển. Chi gồm nhiều phòng Thông-tin xã và mỗi phòng có nhiều trạm thông tin ấp.

Nhưng từ khi ban hành Nghị-định số 033-TT/ND ngày 9-2-1973 của Tổng-Thống, Ty Thông-Tin biến thành cơ sở Dân-vận Tỉnh, Chi thông-tin đổi thành cơ-sở Dân-vận Quận. Phòng thông tin và trạm thông-tin được gọi là phòng dân-vận và trạm dân-vận.

Cơ sở Dân-vận Gia-Đình cũng được tổ-chức theo mô-thức chung do Phủ Tổng-Ủy Dân-Vận ấn-định cho các cơ-sở Dân-vận toàn quốc.

- Tại Cơ-sở tỉnh có văn-phòng và các Ban. Văn-phòng cơ-sở do cơ-sở trưởng (xếp ngang hàng Trưởng-Ty) điều-khiển. Phụ giúp là các Trưởng-Ban : Hành-Chánh, Kế-Hoạch, Báo-Chí và Kỹ-thuật. Tùy theo công-tác, số người trong các Ban này có thể thay đổi. Trung-bình mỗi Ban có bốn người.

- Cơ-sở tỉnh chia ra nhiều cơ-sở Quận, gồm cơ-sở trưởng và một số nhân-viên. Đơn vị hoạt-động là Quận Hành-Chánh. Gia-Đình có tám cơ-sở Dân-Vận Quận trong tám Quận (Hóc-Môn, Bình-Chánh, Tân-Bình, Nhà-Bè, Gò-Vấp, Thủ-Đức, Quảng-Xuyên và Cần-Giờ).

- Tại xã, ấp có những đoàn thông-tin lưu-động phụ-trách-thông-tin, tuyên-vận. Tại mỗi xã còn có một Phòng Dân-vận, mỗi ấp có một Trạm dân vận.

Cơ sở Dân-Vận Gia-Định lớn thứ nhì sau cơ sở Dân vận Đô-Thành, do ông Vũ-Việt-Dịch chỉ-huy. Nhân-viên tổng cộng 464 người chia ra như sau (tính đến ngày 6-11-1972) :

Nhân-viên	: 23	(20 nam, 3 nữ)
Cán-bộ đoàn-viên	: 92	(47 - 45 -)
Cán bộ lưu-động	: 349	(280 - 69 -)
:-----		
Cộng	: 464	(347 - 117 -)

Nhân số này được chia cho văn-phòng cơ-sở tỉnh và các cơ-sở Quận trong tỉnh.

Đơn vị	Nhân viên		Toán Cán bộ: Đoàn cán bộ:		Cán bộ phụ trách xã	
	văn phòng	Số	toán	người	Số	người
Văn-phòng (Cơ sở Tỉnh)	24	1	6	0		0
Cơ sở Học-Môn	6	1	4	6	46	12
" Bình-Chánh	5	1	4	6	47	15
" Tân-Bình	6	1	14	6	45	7
" Nhà-Bè	5	1	8	3	21	9
" Gò-Vấp	6	1	7	5	42	7
" Thủ-Đức	6	1	4	5	38	7
" Quảng-Xuyên	3	1	2	2	15	15
" Cần-Giờ	3	1	2	1	7	5
Tổng Cộng	64	9	51	34	275	74

B.- SỰ ĐIỀU HÀNH

Cơ-sở trưởng tỉnh có nhiệm vụ điều-khiển hoạt động của cơ-sở, phân chia công-tác, ấn-định phân-vụ cho thuộc-viên và chịu trách-nhiệm tổng-quát với Tỉnh-Trưởng. Cơ-sở trưởng Tỉnh chọn lựa cơ-sở trưởng Quận trong số những nhân-viên dưới quyền, ông cũng đại-diện các nhân-

viên này để xin Tỉnh hoặc Phủ Tổng-Ủy Dân-Vận yểm trợ phương-tiện hoạt động và các chỉ-thị cần-thiết. Ngoài ra, Cơ sở trưởng dân-vận tỉnh còn là ủy-viên trong "Ủy ban đấu-tranh chính-trị" tỉnh với nhiệm vụ căn-bản : gây ý thức đấu tranh trong mọi tầng-lớp Quân, Cán, Chính và dân chúng chống lại quan-niệm chiến-tranh nhân-dân của Cộng-Sản. Ông cũng là chủ-nhiệm kiêm chủ bút Tuần báo "Gia-Định" xuất-ban mỗi thứ Ba. Không kể vị thế của một cấp thừa hành, cơ sở trưởng dân vận còn giữ vai-trò cố-vấn cho Tỉnh-Trưởng về các vấn đề thông-tin ; tuyên-truyền và những vấn-đề thuộc lãnh-vực chính-trị (như đảng phái, đoàn thể v.v...)

II/- VẤN ĐỀ CÁN-BỘ.

Bản chất của dân-vận là chính-trị. Hiểu như vậy, nên cán-bộ dân-vận có hơi khác với các loại cán-bộ khác, nhất là trong việc tuyển-chọn và sinh-hoạt. Họ có đời sống rất đặc-biệt và hầu như kiên-thức chính-trị, khả năng thích ứng với hoàn-cảnh và một tâm-hồn bình-dị là những tiêu-chuẩn hoạt-động căn-bản, mặc nhiên cho mỗi người cán-bộ tuyển vận.

A.- SỰ TUYỂN CHỌN.

Ngành dân vận có 3 ngạch nhân-viên :

- Biên tập-viên, Thông-tin viên và trợ tá thông-tin.

Ngoài ra, còn có hai loại nhân-viên khác là chuyên viên và cán-bộ lưu-động.

Cán-bộ dân-vận lưu-động là hậu-thân của cán-bộ thông-tin xã, ấp và bị chi-phối bởi quy-chế cán-bộ (Nghị-định số 1131-ND/Th.T/PC ngày 21-10-1969 của Thủ-Tướng Chánh-phủ) như sau :

Điều 3.- Điều-kiện tuyển-dụng cán-bộ thông-tin xã, ấp :

a- Có quốc-tịch Việt-Nam

b- Được hưởng công-quyền và hạnh-kiếm tốt.

- c- Hợp-lệ quân-dịch
- d- Tuổi từ 17 đến 54
- e- Đủ sức khỏe
- f- Đọc và viết thông thạo Việt hoặc thổ-ngữ địa phương
- g- Không bị sa thải vì lý do kỷ-luật ở một cơ-quan khác
- h- Nữ phải độc thân và cam-kết không được kết-hôn trong thời gian phục vụ.

Hiện nay số nhân-viên dân-vận thuộc thành-phần cán-bộ và thông-tín viên chiếm đa số. Còn lại rất ít chuyên viên và biên-tập-viên giữ những chức vụ quan-trọng tại Phủ liên-hệ.

Tại một số địa-phương, chức-vụ cơ-sở trưởng Dân-Vận còn do một số viên-chức ngạch Đốc-sự, Tham-sự hoặc Thư ký Hành-Chánh nắm giữ.

Ngoài những điều-kiện căn-bản để được tuyển-chọn làm cán-bộ dân-vận vừa nêu trên, những ứng-viên còn phải hội đủ một số tiêu chuẩn khác :

- 1/ Phải có lập trường Quốc-gia vững chắc.
- 2/ Phải có khả năng lý-luận và thuyết-phục người đối thoại.

Tuy không được minh-thị ấn-định trong qui-chế nhưng chính hai yếu-tố này rất quan-trọng đảm-bảo khả-năng cán-bộ mà nhiệm-vụ của họ là hướng-dẫn và giáo-dục quần-chúng trước những mưu-lược sách động tinh-vi của Cộng-Sản. "Lập-trường quốc-gia" dù sao cũng chỉ là một danh-từ rất mơ hồ ; ứng-viên chỉ cần không là Cộng-Sản, không trung-lập thân Cộng. Người cán-bộ không bắt buộc phải có thành-tích đấu-tranh như phía Cộng-Sản vẫn thường đòi-hỏi mỗi khi tuyển chọn hoặc thu-nạp đảng-viên.

"Khả-năng lý-luận và thuyết-phục" vẫn biết có thể đào-tạo được, nhưng tư-chất thiên-phủ vẫn luôn-luôn giúp người cán-bộ thành-công dễ-dàng hơn.

Một yếu-tố khác không kém phần quan-trọng : tại xã, ấp, cán-bộ dân-vận được tuyển-chọn ngay trong số những người sống ở địa-phương. Những người này vốn hiểu-biết sâu về tính-tình, cảm-nghĩ, lập-trườn, gia-cảnh của từng gia đình. Chính nhờ liên-hệ tình-cảm này, người cán-bộ bắt rễ mau lẹ và chắc chắn trong môi-trường sinh-hoạt.

B.- SỰ HUẤN LUYỆN.

Nghị-định số 1131-NĐ/Th.T/PC1 ngày 21-10-1969 của Thủ-Tướng ấn-định việc huấn-luyện cho cán-bộ thôn-tin xã, ấp.

- Cán-bộ ấp : 5 ngày tại Ty Thông-Tin
- Cán-bộ xã : 4 tuần tại Trung-tâm huấn-luyện cán-bộ quốc-gia (Vũng-Tàu). Chương-trình huấn-luyện gồm 2 giai-đoạn :

a- Giai-đoạn I : 3 tuần căn-bản chung cho tất cả các loại cán-bộ (Thông-tin, Chiêu-Hồi, Nhân-Dân Tự-Vệ, Cán Bộ Võ-trang tuyên-truyền hồi-chánh, và các viên chức xã, ấp).

Các cán bộ sẽ được hướng dẫn học-tập và hội-thảo một số đề-tài như :

- A.- Vận-dộng, lãnh-đạo, Chỉ-huy
- B.- Chính-trị tổng-quát : chính-sách, đường-lối của chánh-phủ.
- C.- Kỹ-thuật công-tác : tổ chức hội-nghị, hội-thảo, học-tập, tuyên-truyền và phản tuyên-truyền, phỏng-vấn, phân-tích tin-tức.
- D.- Quân-sự (lý thuyết)
- E.- Luật-lệ, tổ-chức nền Hành-chánh xã, ấp - Thủ tục hành-chánh, Tài-Chánh trong việc thực-hiện chương-trình tự-túc phát-triển xã.

b- Giai-đoạn 2 : Một tuần học chuyên môn, chương trình gồm có :

- Vai-trò của người cán-bộ đối-với những cơ-quan liên-hệ, tác-phong, đạo-đức, nhân-cách, trách-nhiệm.
- Tổ-chức và thủ-tục Hành-chánh của cơ-quan thông tin.
- Những đề-tài khác (tùy-theo đường-hướng và chính sách của chính-quyền).

Riêng tại ấp, thời gian huấn-luyện cho cán-bộ thông-tin ấp là 5 ngày do Ty thông-tin phụ-trách. Mỗi 3 tháng hoặc mỗi 6 tháng Ty Thông-Tin còn huấn-luyện bổ-túc cho cán-bộ thông-tin ấp và xã.

Mục đích của việc huấn-luyện nhằm

- Gây ý-thức xã, thôn tự-trị và tự-lực phát-triển cho các viên-chức xã, ấp.
- Xây-dựng tác-phong và tinh-thần làm việc mới của xã, ấp dựa trên nguyên-tắc dân-chủ, khoa-học và tiến-bộ.
- Giúp những viên-chức xã, ấp có đủ kiến-thức để thực-hiện một nền hành-chánh hữu-hiệu ở thôn xã, đủ khả-năng phục-vụ dân-chúng một cách tích-cực và yểm-trợ mạnh mẽ chương-trình xây dựng nông-thôn (1967).

C. - LƯƠNG-BỔNG CỦA CÁN BỘ.

Sắc-lệnh số 45/NV ngày 1-4-1969 của Thủ-Tướng quy-dịnh :

- Tại xã : Cán-bộ thông-tin chiêu-hồi do Bộ Thông tin tuyển-dụng, huấn-luyện và quản-trị. Cán-bộ thông-tin xã làm việc tại văn-phòng xã do một chánh Thư-ký (Tỉnh-trưởng bổ nhiệm) điều-khiển.

- Tại ấp : Cán-bộ thông-tin chiêu-hồi cũng do Bộ thông-tin tuyển-dụng, có nhiệm-vụ giúp Trưởng ấp tuyên-truyền, chiêu-hồi, vận-dộng dân-chúng tham-gia các chương-trình phát-triển, học-tập chính-trị....

Như vậy, cán-bộ thông-tin xã, áp bị chi-phối bởi hai hệ thống :

1/ Hệ-thống dọc : Cán-bộ được đặt dưới quyền điều-khiển của Chi, Ty và Bộ thông-tin. Về phương-diện hành-chánh, Bộ thông-tin tuyển chọn, huấn-luyện, bổ-nhiệm và quản-trị. Về phương-diện chuyên-môn, Ty hoặc Chi gửi tài liệu, chỉ-thị công-tác cho Xã-Trưởng để điều-động cán-bộ.

Vì nằm trong hệ-thống quản-trị của Bộ Thông-tin nên các cán-bộ thông-tin xã, áp được ngân-sách Bộ này trả lương.

Điều 7 (chương III) qui-chế cán-bộ ấn-định :

- Cán-bộ thông-tin xã : lương 5.000\$00
- Cán-bộ thông tin áp : - 4.500\$00

Hiện nay lương đã thêm 3.100\$, sau mấy kỳ tăng lương cho công chức.

- Cán-bộ thông-tin đoàn-viên (các ngạch Biên-tập viên, thông-tin-viên) hưởng lương do qui-chế ấn-định, nghĩa là gồm cả phụ-cấp gia-đình.

- Chuyên viên : lương khoán (50.000\$, 35.000, 25.000)
- Biên tập viên : Chỉ số lương bổng từ 380 đến 750
- Thông tin viên : Chỉ số lương bổng từ 270 đến 480.

2/ Hệ thống ngang : Cán-bộ trực thuộc xã-trưởng và trưởng áp để phụ-trách các công-tác thông-tin, vận-động, tổ-chức học-tập chánh-trị, trong xã, áp.

Hệ thống hoạt-động này làm nổi bật địa-phương tính của cán-bộ dân-vận là thâm-nhập vào hạ tầng cơ-sở để hướng-dẫn dân chúng.

Cán bộ thông tin vừa được ty thông tin yêu trợ vật liệu vừa được xã hoặc ấp trợ giúp phương tiện. Hệ-thống ngang này gần gũi và giúp đỡ các cán-bộ dễ dàng hơn. Đôi khi, anh em cán-bộ còn xin xăng nhớt hoặc xe cộ phóng thanh ở các cơ-quan quân-sự bạn.

Hiện nay, (9-2-1973) cán-bộ xã, ấp không còn dưới quyền của xã-trưởng và trưởng-ấp nữa mà thuộc cơ-quan Dân-vận tỉnh, Quận và hoạt-động biệt-lập với tên gọi là cán bộ dân vận.

D.- SINH-HOẠT CỦA CÁN BỘ

- Cán-bộ dân vận hoạt động trong lòng quần-chúng, họ phải gây thân thiện để tìm hiểu đời sống tình-cảm, sinh kế và lập-trường chính-trị của từng gia-đình hầu lôi kéo dân chúng ủng-hộ chính-quyền.

Tâm-trạng đa số dân chúng là cầu an. Thành phần thấp kém cho rằng chính-trị dành cho giới trí-thức và họ chưa ý thức được những quyền lợi căn-bản của người dân trước những cơ-quan công-quyền. Vì thế, họ từ chối tham-dự vào những hoạt-động chính-trị và chỉ cầu mong được yên-ôn làm ăn với sự trợ giúp, hướng dẫn của phe nào có thế-lực và thực tâm giúp đỡ họ. Thành phần trí-thức hay trung-lưu còn lại không ít thì nhiều có liên-hệ với guồng máy công-quyền (công chức, quân-nhân, nhân-dân tự-vệ...). Họ đã bị mệt-mỏi vì suốt ngày làm việc trong bàn giấy hoặc ngoài trận mạc. Thời giờ còn lại nhất-định phải để nghỉ ngơi, hơn là tích-cực tham-gia vào các hoạt-động dân-vận lập đi lập lại những khẩu-hiệu cũ mèm hoặc những bài bình-luận khô khan thường ca-tụng chính-quyền, lập-luận không sắc-bén, vô tư bằng báo-chí.

Sự khó khăn của anh em cán-bộ dân vận càng gia tăng khi gặp sự từ-khước khéo-léo của người dân.

Hơn nữa, lương-bổng ít-ỏi khiến hoạt-động của cán-bộ kém phần linh-động. Họ phải bỏ sở đi làm thêm ở bên ngoài hơn là tha-thiết với nhiệm-vụ. Sáng-kiến vì thế không được phát-huy và mỗi ngày một cùn nhạt dần.

Vì không có chỉ-thị rõ-rệt, nên cán-bộ dân vận chỉ chú-trọng vào mặt phóng-thanh công cộng. Trái lại, về phía Cộng-Sản, cán-bộ bắt buộc phải hòa-minh sinh-sống, ăn uống, giúp đỡ dân chúng (sam cùng). Họ tạo sự hiện-diện thường trực của Nhà nước bên cạnh nhân-dân.

Ngoài ra, Cán-bộ dân-vận còn có thể đi phân phát báo chí cho dân-chúng, vẽ các khẩu-hiệu chống-cộng, sơn cờ quốc-gia giúp đồng bào...

- Thành-phần thứ hai, đối-tượng thuyết-phục của cán-bộ thông-tin là các viên-chức chính-quyền (công chức, nhân-dân TV... thông-tin cung cấp tài-liệu, sắp-xếp thời khóa-biểu và thuyết-trình các đề-tài chính-trị trong khuôn khổ chương-trình "Thông-tin đại-chúng" và "Đấu-tranh chính trị".

Sinh-hoạt của cán-bộ có tính-chất tích cực, đòi hỏi các đức tính như : kiên-nhẫn, khéo-léo và thích-ứng mau-lẹ với hoàn-cảnh.

III/- PHƯƠNG-TIỆN HOẠT-ĐỘNG.

A.- MÁY MÓC XE CỘ

Máy truyền-thanh và truyền-hình là những phương tiện cần-thiết và hữu-hiệu để tuyên-truyền. Bảng tổng-kết sau đây ghi nhận ngày 6-11-1972 :

Đơn vị	VTTH	Máy số	Máy thu, ph. thanh	Máy chiếu bóng	Ronéo	Công-xa	Điện-ảnh	Tri Lamb	Xe gắn máy
Cơ sở Gia-Định	4	2	4	2	4	1	1	1	1
- Hóc-Môn	33	17	41	1	1			1	1
- Bình-Chánh	22	18	12	1				1	
- Tân-Bình	31	14	30	2	1			1	1
- Nhà-Bè	21	15	19	1	2			1	1
- Gò-Vấp	28	12	18	2	1			1	1
- Quảng-Xuyên	11	8	12	2	1				
- Thủ-Đức	29	21	33	1	1			1	
- Cần-Giờ	11	9	10	1	1				

Hiện nay, (tháng 11-72) Ông Phụ-tá Trưởng-Ty Thông-Tin Gia-Định cho biết chỉ có khoảng 40% dụng-cụ kê trên còn sử-dụng được.

Mặc dù gánh nặng công-tác mỗi ngày một gia-tăng (nhất là trong khuôn-khó chiến-dịch Quyết-tâm, phát-động ngày 15-11-1972 mới đây nhằm vạch-rõ âm-mưu của Cộng-Sản trong việc lợi dụng chiêu-bài ngưng bắn và Hòa-bình, cũng như đề-cao lập-trường hợp-ly của Chính-phủ Việt-Nam Cộng-Hòa với dân chúng) trang-cụ thông-tin đã thiếu-sót rất nhiều. Điển-hình tại Chi Thông-Tin Tân-Bình, trong dịp tiếp xúc với Ông Trưởng-Chi ngày 8-12-1972, chúng tôi được biết về tình-trạng thiếu thốn dụng-cụ trang-bị, ngân-khoản tu-sửa cũng như sự yểm-trợ của Ty và Bộ thông-tin, Anh em cán-bộ tại Chi nhiều khi phải bỏ tiền túi mua xăng cho xe phóng thanh (Tri-Lamb) và máy phát điện Honda để đáp-ứng nhu cầu công-tác.

Tính đến 8-12-1972, máy móc và dụng-cụ kỹ-thuật tại Chi Thông-Tin Tân-Bình gồm có :

- Máy chiếu bóng	: 2
- Máy ghi âm	: 1
- Máy chụp ảnh	: 1
- Máy phát điện Honda	: 7
- Máy Ampli	: 2
- Máy Vô tuyến truyền hình	: 7
- Radio	: đã hư hết
- Loa (hiệu Nec)	: 6
- Micro	: 9
- Máy đánh chữ	: 2
- Máy Ronéo	: 1

Theo lời ông Trưởng-Chi, số lượng cấp số gấp 4 số lượng kê trên.

Trong những năm 1968, 1969, người Mỹ (Juspao) trang-bị cho Thông-Tin rất nhiều nhưng từ 2,3 năm nay đã hư-hỏng vì thiếu tiền sửa-chữa. Hiện nay, USAID không còn yểm-trợ nữa.

Tại Chi Tân-Bình, Chi chỉ giữ một xe Lam phóng thanh, 2 máy phát-thanh và 2 máy phát điện Honda, còn lại, chia cho các đơn-vị (Phòng Thông-Tin xã).

Tính trung-bình, mỗi tháng Chi nhận được 60 lít xăng cho xe Lam phóng-thanh và cho máy phát điện Honda với khoảng 10.000\$00 mỗi năm để sửa chữa xe. Do đó, hầu như Chi phải tự túc đóng góp để tiếp-tục hoạt-động. Nhiều khi, cán-bộ còn phải sử-dụng cả xe riêng của mình (Honda) để đi kêu gọi đồng bào tập-hợp, meeting hoặc tổ-chức các buổi phóng thanh, dạ-thanh lưu-động.

Trong một dịp khác, trước đó một tuần, (1-12-72), chúng tôi cũng có dịp viếng thăm Phòng thông-tin xã Tân-Sơn-nhĩ, thuộc Quận Tân-Bình và được biết tình-trạng dụng cụ trang-bị cũng tương-tự như vậy :

Phòng này chỉ có một máy phóng-thanh Nec và một máy Ampli (tài-sản của xã tự-túc).

Đặc-biệt trong những buổi dạ-thanh từ 20 đến 22 giờ, xã phải mượn một xe Lam lưu-động phát-thanh trong xã. Trong thời gian tham dự chiến-dịch Quyết-Tâm (từ 15-11-72), chúng tôi nhận thấy, Phòng thông-tin được Sư-Đoàn Nhảy-Dù giúp một xe Dodge dùng trong công tác thông-tin, dân-vận mỗi đêm.

Tình trạng thiếu thốn phương-tiện và vật-liệu trên phản-ảnh phần nào sự trạng khó khăn chung cho đa số cơ-quan công-quyền hiện hữu.

B.- BÁO CHÍ.

Báo chí là phương-tiện hoạt-động không kém phần hữu-hiệu ; ảnh-hưởng của báo-chí trực-tiếp và lâu-bền. Chính nhờ phương-tiện truyền-thông cổ xưa này, dân-chúng có thể biết được mọi hoạt-động và thành-quả của Chính-phủ. Qua báo-chí, thành phần dân-chúng nông-thôn, kém hiểu-biết, dễ tin, sẽ được hướng-dẫn và giáo-dục chu-đáo.

Tuần báo "Gia-Định" do ông Trưởng-Ty Thông-Tin Gia-Định Vũ-Viết-Dịch làm chủ-nhiệm, kiêm chủ bút ; Ông Nguyễn-đình-Thúy Tổng Thơ-ký, xuất-bản mỗi Thứ-Ba là tiếng nói chính thức của Ty Thông-Tin hay nói chung là của hạt Gia-Định.

Tờ báo in 4 trang, khổ nhỏ, trình-bày tin-tức, công-tác thực-hiện và thành-quả trong nội vi tỉnh Gia-Định, thêm vào đó, một bài bình-luận đăng trang nhất vạch rõ những mảnh-khối xác-trá của bạn Cộng-Sản, không thấy phần sáng tác văn-ngệ thuần túy.

Tại mỗi Chi Thông-Tin, anh em cán-bộ cũng thực-hiện những "bản tin" riêng cho địa-phương của mình. Tại quận Tân-Bình có bản tin "Đồng-Quê" nội-dung gồm các bài Bình-luận, bản tin quốc-nội, tin tức địa-phương, thông cáo và truyện ngắn. Mỗi tháng in khoảng 1.000 số.

- Tại xã Tân-Phú, quận Tân-Bình có bản tin "Tự-Cường", nội dung cũng gồm các phần bình-luận, tin trong nước, tin trong xã và thông-cáo, do đoàn 4 thông-tin lưu động thực-hiện, mỗi kỳ 500 số.

- Xã Phú-Thọ-Hòa (Tân-Bình) có bản tin "Đấu-Tranh", nội dung tương-tự các xã khác, do đoàn 5 thông-tin lưu động in, mỗi kỳ 1.000 số.

- Xã Tân-Sơn-Nhĩ ngoài tờ "Gia-Định" nhận từ tỉnh còn thêm tờ "Chiến-sĩ mũ đỏ" do Sư-đoàn Nhảy-dù tặng.

Hiện nay, tờ "Gia-Định" đã tự ý đình bản vì không được Juspao tài trợ nữa.

C.- NGÂN SÁCH.

a- Tại tỉnh : Cơ-sở Dân-vận tỉnh Gia-Định hoạt động dưới sự tài-trợ của Phủ Tổng-Ủy Dân-Vận. Đối với những công tác riêng của tỉnh Gia-Định (Ví dụ công-tác kẻ khẩu hiệu cho chiến-dịch "Tuần lễ lưu-thông, hậu-phương yểm-trợ tiên-tuyến")... tỉnh sẽ cung-cấp cho cơ-sở những phiếu vật liệu (sơn, cọ, vải).

Ngân-sách hàng năm của cơ-sở Dân-Vận dài-thọ các chi-tiêu về khẩu-hiệu, biểu-ngữ, huấn-luyện và trang-bị cán bộ, pile, nhiên-liệu, sửa chữa công xa...

Trong năm 1972, số ước chi điều-hành của cơ-sở Dân-vận Gia-Định là 5.479.030\$00 và số thực chi là 5.181.508\$. Số ước chi lương bổng : 59.762.529\$00 và số thực chi là 58.334.726\$00.

Những khoản chi-tiêu này do cơ-sở ước tính trước, sau đó, sẽ do Phủ Tổng-ủy Dân-vận ủy ngân cho Tỉnh-Trưởng điều-hành.

Chi-phí quan-trọng nhất của cơ-sở là tiền pile dùng để phát-thanh và điều-hành cho các bản tin.

Trong đệ nhị Tam-Cá-Nguyệt năm 1973, số chi-phí của cơ-sở tổng cộng là 794.360\$00 gồm :

- Ấn-loát	: 120.000\$00
- Bản tin	: 139.760\$00
- Văn-phòng tỉnh	: 36.000\$00
- Văn-phòng quận	: 84.000\$00
- Nhiếp-ảnh tỉnh	: 30.000\$00
- " " quận	: 36.000\$00
- Điều hành tỉnh	: 15.000\$00
- " " quận	: 72.000\$00
- File	: 261.600\$00

Đôi khi vì tình-thế cấp-bách, cơ-sở phát-động những kế-hoạch đặc-biệt không dự-trù trước. Những chi-phí này sẽ do ngân-khoản của Phủ Tổng-ủy đài-thọ. Ví dụ trong chiến-dịch Quyết-tâm (15-11-72), Cơ-sở Gia-Định đã kê 300 tấm khẩu-hiệu bằng tôn trị giá gần 300.000\$00.

Với số chi khá lớn về lương-bổng và điều-hành, ta thấy hoạt-động của cơ-sở này mỗi ngày một bành-trướng, cùng với sự tàn-lụi dần của cuộc chiến quân-sự.

b- Tại quận : Không kể những chi-phí về lương bổng nhân-viên, cơ-sở Dân-vận quận không có một ngân-khoản nào để tài-trợ hoạt-động của mình. Mọi dụng-cụ trang-bị như máy móc, vật-liệu (sơn, cờ, biểu ngữ...) do cơ-sở tỉnh cung cấp.

c- Tại xã, Ấp : Cán-bộ dân-vận tại xã, ấp lưu-động công-tác dưới những hình-thức phóng-thanh, mạn-dàm, rỉ-tai, tổ-chức học-tập.

Trước năm 1972, cán-bộ thông-tin xã, ấp dưới quyền xã-trưởng nên được xã yểm-trợ phương-tiện như tiền bạc, vật liệu...

Nhưng từ năm 1972, cán-bộ lưu-động tại xã, ấp không còn thuộc quyền điều-động của xã-trưởng mà đặt dưới quyền chỉ-huy của cơ-sở quận nên anh em phải tự-lực lo-liệu với sự tiếp tay của quận.

Nói chung, vì hoạt-động dân-vận đang được chú-trọng đặc-biệt, do đó, ngân-sách của Phủ Tổng-ủy Dân-vận chắc chắn sẽ được gia tăng đáng kể...

★

★ ★

CHƯƠNG II

HOẠT ĐỘNG CỦA CƠ SỞ DÂN VẬN GIA ĐÌNH

I.- MỤC TIÊU CỦA HOẠT-ĐỘNG DÂN-VẬN.

"Dân-Vận" nghĩa chiết tự là vận động quần-chúng. Ngày trước, người ta chưa biết đến ảnh-hưởng quan-trọng của vấn-đề vận động và thuyết phục dân chúng. Tại mỗi làng, xã, hay phủ, huyện; chính quyền địa-phương chỉ tổ chức được những cơ cấu thông-tin thuần túy phụ trách loan báo các buổi lễ nghi, hội họp, hay các việc công ích...

Đến nay, với các phương tiện khoa-học tân-kỳ, kỹ-thuật dân-vận xâm-nhập địa-hạt chính-trị và đóng góp công-lao không nhỏ vào việc vận-động dân chúng, tranh-thủ nhân-tâm.

Mục-tiêu của hoạt-động dân-vận đó đó là phổ biến lập-trường, chính-sách, kế-hoạch của chính-phủ. Ngoài việc thông-báo tin-tức thuần-túy, dân-vận hiện nay gần đồng-nghĩa với thông-tin tuyên-truyền. Đối tượng của thông tin tuyên-truyền là mọi thành-phần dân-chúng, kể cả Việt-Cộng.

Hoạt-động dân-vận thể-hiện qua những chiến-dịch, hay kế-hoạch có tầm-mức quốc-gia hay địa-phương với mục đích củng-cố tinh-thần quốc-gia, đề-cao thành-tích chính quyền và tố-cáo những âm-mưu khuyh-loát của Cộng-Sản.

Trước năm 1963, mục-tiêu trọng-yếu của thông-tin, tuyên-truyền xoay quanh những khẩu-hiệu "Phát-huy công-lý Cộng-Hòa và đề-cao chủ-nghĩa nhân-vị". Trọng-tâm hoạt-động của Bộ thông-tin thời bấy giờ là suy-tôn lãnh tụ, ngợi ca chế độ cùng lúc với nỗ lực tuyên-truyền "Chống Cộng, bài-phong, đá thực".

Nhưng sau tiếng súng cách mạng (1-11-1963) ; cao-trào dân-chủ và khát-vọng tự-do bùng dậy mãnh liệt ; đòi hỏi thông-tin, tuyên-vận phải thích-nghĩ với hoàn-cảnh mới. Thông-tin nhằm mục-đích phục-vụ nhân-dân, động viên tinh-thần đấu-tranh, quảng-bá ý-thức dân-chủ và giáo dục chính-trị quần-chúng. Lãnh-vực hoạt-động không còn giới-hạn trong phạm-vi quốc-nội mà lan rộng ra ngoài quốc-tế. Vấn đề tranh-thủ không gian và thời-gian được quan-niệm như những điều-kiện thiết-bách để tạo-dựng những thành-quả rực-rỡ đối với dư-luận trong nước cũng như ngoài quốc.

Cho đến tháng Giêng năm 1973, khi Hiệp-định ngưng bắn vừa chính-thức được các phe lâm-chiến công-nhận, hoạt-động thông-tin tuyên-truyền lại một lần nữa xác định vị-thế quan-yếu trong môi trường đấu-tranh đa-dạng khi được gọi tên là Phủ Tổng-Ủy Dân-Vận. Ngoài cơ-cấu thông-lệ như Cục Thông-Tin quốc-nội. Khối Hành-chánh. .. ta còn thấy xuất hiện Cục Thông-Tin quốc-ngoại và Đoàn chuyên viên phụ-trách kế-hoạch chính-sách.

Sự cải-tổ sâu-rộng và bạo-dạn này nói lên ý chí của chính-quyền trước nhu-cầu đòi phải có một chính sách dân-vận toàn bộ và hữu-hiệu. Bởi lẽ ngày nay không ai phủ-nhận được sức-mạnh vạn năng của dư-luận. Nó là một sức mạnh thống-trị tiềm-tàng nhưng vô-cùng mãnh-liệt.

Hơn nữa, trong giai-đoạn tạm nghỉ ngơi để bồi dưỡng năng-lực quân-sự, Cộng-Sản vẫn tiếp-tục gây chiến nhưng dưới một hình-thức khác, tinh-vi và khó khăn hơn ; đó là cuộc chiến chính-trị. Trong trận đồ rắc-rối này, ai nắm được nhân-dân kẻ đó sẽ thắng. Tuyên-truyền, dân vận, do đó trở thành vũ-khí sắc bén vạn phải được sử-dụng khéo léo.

II/- KỸ-THUẬT CÔNG TÁC.

"Điều chính-yếu là sách-động và tuyên-truyền giữa mọi tầng lớp dân-chúng" (1)

(1). Lê-đức-Thạc. Luận-văn tốt-nghiệp Đốc-sự 15, năm 1970, tr, 5.

Lénine đã tuyên-bố như trên để đặc biệt lưu-ý tới sự quan-trọng của bộ máy tuyên-truyền của Công-Sản.

Jacque Driencourt cũng đồng-quan-điểm với Lénine khi cho rằng "Tuyên-truyền vốn là lợi-khí thông-thường để chinh-phục và kiểm-soát xã-hội".(1)

Tuyên-truyền đã đạt tới trình-độ kỹ-thuật, với những nguyên-tắc căn-bản sau đây :

A. - NGUYÊN TẮC THÔNG-TIN, TUYÊN TRUYỀN.

1/ Nguyên-tắc thông tin :

- Thông-tin trung-thực : thông tin phải dựa trên sự thật, góp phần phát triển quốc-gia, ý thức dân-tộc, đề cao chính-nghĩa dân-chủ, tự do.

- Thông-tin mau lẹ và liên-tục : Mau lẹ có nghĩa chủ-động và liên-tục đồng-nghĩa với sâu-rộng. Thông tin phải tiên-liên những âm-mưu, kế-hoạch của Công-Sản, để kịp thời ngăn-chặn. Trong trận-tuyến đấu-tranh chính-trị, nhiệm-vụ của thông-tin là tích-cực giành lấy vai-trò vận-động quần chúng, không thể quan-niệm một tổ-chức thông-tin bị động, chậm chạp, dù rằng sự tích-cực có thể đi xa hơn sự thật.

- Thông-tin phải thực-tế và thiết-thực : Công-luận cảnh-giác và giới-hạn hoạt-động của nhà cầm-quyền chính-trị. Thông-tin, ngoài những nhiệm-vụ kể trên, còn phải tiếp-nhận dư-luận quần-chúng ; hoặc hơn thế nữa, phải thăm dò, tìm-hiểu nguyện-vọng của quần-chúng, đạo-đạt lên cấp lãnh-đạo hầu giúp cho giới chức này chuẩn-bị sự cải-tổ thích-ứng.

- Cuối-cùng, thông-tin cần đến một khối dân-chúng được tổ-chức chặt chẽ để hậu-thuần cho những chính sách, đường-lối của Nhà nước. Ở trong xứ chúng ta, thông-tin

(1). Nguyễn-ngọc-Diệp. Luận-văn tốt-nghiệp Đốc-sự 15, năm 1970, tr, 3.

được đồng-hóa với sách-động. Ý muốn của nhà lãnh-đạo được thực-hiện chu-đáo hay không phần-lớn tùy-thuộc vào tổ-chức quan-chúng và sự khéo-léo của công-tác thông-tin, tuyên-vận.

2/ Nguyên tắc tuyên truyền :

Tuyên-truyền được phân-biệt thành :

- Tuyên-truyền tấn-công : nhằm vào những hàng-ngũ đối-phương, vạch-trần những thất-bại và sự giả-trá của nhóm người khát máu Hà-Nội. Điều căn-bản là nói lên sự khác-biệt căn-bản giữa hai chế-độ, một bên coi rẻ những giá-trị đạo-đức, nhân-bản và một bên thiết-tha với những ý-niệm đượm màu sắc đạo-đức, tôn-giáo.

- Tuyên-Truyền giáo-đục : Nhằm vào nội-bộ ta, như đề-cao thành-tích chính-quyền, bày-tỏ với dân-chúng và dư-luận thế-giới về sự dã-man khát-máu của Cộng-Sản.

Loại tuyên-truyền này có ba hình thức :

- * Tuyên-truyền công-khai gọi là tuyên-truyền trắng
- * Tuyên-truyền bán công-khai gọi là tuyên-truyền xám
- * Tuyên-truyền Mật gọi là tuyên-truyền đen.

Tất cả các nguyên-tắc hành-động này nhằm mục-dích thực-hiện phương-châm :

- Đề cao nền móng Dân-chủ pháp-trị.
- Thực-hiện đoàn-kết trong chính-nghĩa quốc-gia
- Tôn-trọng sự thật. (1)

(1). Đỗ-bá-Cường. Luận-văn tốt-nghiệp Cao-học 2 Hành-Chánh, năm 1968, tr. 15.

Dân chúng không bị bó buộc trong khuôn khổ của rần, hít thở không-khí khủng-bố và nghi-ky. Thông-tin, tuyên-truyền của ta phát-triển tinh-thần dân-tộc, lòng yêu nước và nhất là tạo đoàn-kết giữa mọi giai-cấp xã-hội. Sẽ không có khủng-bố, thủ-tiêu hoặc loại-trừ một người, một giới nào ra khỏi cộng-đồng dân-tộc. Mỗi ưu-tư thành thật và sâu-dậm nhất của chính-quyền là giúp đỡ cho các giới quân, công, nông, quả-phụ tử-sĩ, lập hợp tác xã công chức, quân-nhân, siêu-thị, những chương-trình xã-hội, cứu trợ các giới đồng bào nghèo hoặc ty-nạn Cộng-Sản, những tổ-hợp nghề-nghiệp...

Thông-tin phục-vụ và tôn-trọng sự-thật. Bởi vì người ta không thể bị lừa gạt đến hai lần. Cộng-Sản mất dân dân chúng chính vì sự giả-trá của chúng. Những chứng-minh hùng hồn ở Huế, Quảng-Trị... vào những ngày cuối tháng 3 năm 1972 khi Cộng-Sản tràn qua sông Bến-Hải đã cho thấy đồng bào nhận được dã-tâm của chúng và từ-chối hợp-tác.

3/ Thông-tin của Cộng-Sản Bắc-Việt.

Để so-sánh, ta hãy thử xem người Cộng-Sản đã áp-dụng những nguyên-tắc thông-tin, tuyên-truyền như thế nào ?

Lénine và sau này những môn-đồ của ông đều đồng ý rằng tuyên-truyền là công-tác chính để tạo cho mỗi công dân ý thức chính-trị, nghĩa là sự tin-tưởng nơi người lãnh-đạo. Bởi lẽ : "Một người không có lập-trường chính-trị cũng giống như người không có linh-hồn, nếu chính-trị không ra lệnh, nghĩa là nếu lý-tưởng vô-sản không ra lệnh sẽ không thể nào có một đường-lối hoạt-động." (1)

Tuyên-truyền là một hoạt-động liên-tục, sử-dụng hợp-ly và có phương-pháp nhằm lôi-cuốn sự hưởng-ứng của dân-chúng theo một đường-lối nhất-định dưới sự dẫn-đạo của những lý-thuyết có khả-năng thu-hút mạnh mẽ.

(1). Đỗ-bá-Cường, Luận-văn tốt-nghiệp Cao-học 2 Hành Chánh năm 1968. tr. 10

Lénine cũng đã lập đi lập lại : "Ta phải đi sâu vào tất cả những tầng-lớp quần-chúng với tư-cách những lý thuyết gia, những nhà tuyên-truyền, những kẻ gây loạn và những nhà tổ-chức. Điều quan-trọng nhất là phải tuyên-truyền và gây rối-loạn trong nhiều tầng lớp dân-chúng". (1)

Phương châm tuyên-truyền của Cộng-Sản là :

- Sách-động
- Chia rẽ
- Khủng bố

Nỗ lực chính-yếu là sách-động tất-cả giai-tầng xã-hội. Đối với những thanh-niên, Cộng-Sản có thể sách-động bằng cách tạo những huyền-thoại về đời-sống kháng-chiến, hoặc lời hứa thăng tiến trong tổ-chức cách-mạng, hứa cấp những phương-tiện, cơ-hội giáo-dục rộng-rãi trong một xã-hội mới, khuyến-khích thanh-niên chống-lại lệnh gọi nhập-ngũ. Đối với nông-dân, Cộng-Sản hứa-hẹn ban cấp ruộng đất, giảm địa-tô, chống lại sự bóc-lột của địa-chủ. Đối với sinh-viên : Chống lại các kỳ thi có nhiều thí-sinh trượt, đòi quyền-lợi của sinh-viên, quyền tự-trị Đại học. Giới doanh gia thì chống lại sưu cao, thuế nặng. Giới hành nghề tự-do được Cộng-Sản hứa sẽ tranh-đấu đòi hỏi tự-do hành-nghề...

Nhận-định căn-bản của Cộng-Sản là sự mâu thuẫn sâu đậm giữa các tầng-lớp xã-hội, vì thế hoạt-động thông tin, tuyên-truyền của họ khai-thác triệt-đé hiện-tượng này, Đời sống hợp-ly, theo họ, là đời sống Cộng-Sản. Tuy vậy, khi đã nắm được chánh-quyền rồi thì việc xây-dựng đời sống vô sản không còn quan-trọng bằng bánh trướng và củng-cố thế-lực của đảng Cộng-Sản.

Để hỗ-trợ cho hoạt-động chia rẽ và sách-động, người Cộng-Sản luôn-luôn tạo một không-khí căng-thẳng và sẵn-sàng khủng-bố những thành-phần đối-lập hoặc xét thấy không có lợi trong một giai-đoạn nào đó. Không phải khủng bố vật-chất đơn-thuần. Khủng-bố đó tuyên-truyền và tuyên

(1). Lê-đức-Thạc. Luận-văn tốt-nghiệp Đốc-sự 15, năm 1970. tr, 5.

truyền rồi mới khủng-bố. Tuyên-truyền và khủng-bố đi đôi với nhau. Đảng luôn luôn cho rằng có chính-sách phân biệt kẻ thù của nhân-dân và nhân-dân nên nhân-dân không sợ đảng khủng-bố lắm. Những chiến-dịch cải-cách ruộng đất, chiến-dịch sửa sai... đã chứng tỏ điều này.

B.- CÔNG TÁC DÂN VẬN.

Công-tác dân-vận gồm nhiều hoạt-động thường-xuyên, đặc-biệt nhằm vào đại-chúng và phụ-trợ gởi những công-tác ở văn-phòng như :

- Hoạch-định chương-trình, kế-hoạch công-tác hàng-tháng hàng tuần.

- Báo-cáo về cơ-sở tỉnh và Phủ Tổng-Ủy Dân-vận.

1/ Công tác thường-xuyên.

a- Hoạt-động nói :

- Thiết-lập Phòng Dân-Vận xã với sự yểm-trợ của xã và cơ-sở Dân-vận quận.

- Nhận tuyên-truyền phẩm như tài-liệu học-tập, tranh ảnh, báo-chí, bích-chương, để phân-phát cho dân chúng.

- Phát-thanh cố-định hay di-động, dạ-thanh từ 19 giờ đến 21 giờ.

- Dụng cụ phát-thanh bằng máy (Sony 903, Arwin, Nec, máy Magnétophone) hoặc bằng loa tay (làm bằng kẽm).

- Tiếp-vận truyền-thanh.

- Nói chuyện trong những buổi sinh-hoạt văn-nghệ, chiếu bóng, hội-họp. Cán-bộ phải có khả-năng và uy-tín tại địa-phương để lãnh nhận công tác này.

- Thăm viếng gia-dình đồng-bào, kiểm-soát các khẩu-hiệu tại gia, cờ giấy và bản-đồ Việt-Nam, hình Tổng Thống.

- Kiểm soát các khẩu-hiệu chống-cộng trong ấp, bảng dán tin, bích-chương, tài-liệu mới.

- Tổ-chức học-tập chính-trị cho dân-chúng. Phần vụ này do cán-bộ lưu-động. Tài-liệu cơ-sở tỉnh và quận gửi xuống.

- Bảo-trì máy móc phóng-thanh, giúp soạn tài-liệu và tập cho cán-bộ ấp-nói trước công chúng.

- Lập ban văn-nghệ nhẹ giúp vui trong những buổi sinh-hoạt quần-chúng, chương-trình phát-thanh, hội họp hay học-tập chính-trị.

- Theo dõi những buổi văn-nghệ tư-nhân tại địa-phương.

- Yểm-trợ và phối-hợp những Ban văn-nghệ địa-phương, hướng-dẫn theo chiều-hướng có lợi cho chính-quyền.

- Hội-hop dân-chúng về những vấn-đề y-tế, xã-hội, giáo-dục. Cán-Bộ lưu-động có thể tham-dự gián hoặc trực tiếp để vận-động quần-chúng.

- Tổ chức hội-thảo cho những thành-phần thân-hào, nhân-sĩ trong xã, ấp về các vấn-đề chính-trị hay ích-lợi công-cộng.

b- Hoạt-động chìm.

- Tuyên-truyền rí tai

o Trực-tiếp : Cán-bộ viếng thăm từng nhà vào các buổi hội hè, đình đám, giỗ-tết và nhân-thể thi-hành công-tác tuyên-truyền.

o Gián-tiếp : Bằng cách vận-dụng các cảm-tình viên.

- Phản tuyên-truyền địch.

Nếu công-tác tuyên-truyền có tính-cách chủ-động thì phản-công tuyên-truyền địch có tính cách thụ-động bằng cách sửa lại ấn-loát phẩm của địch và in hết như vậy rồi rải xuống vùng địch, hoặc rải-tại dân chúng, chứng minh bằng hình ảnh dã tâm của Cộng-Sản.

- Tổ chức hệ-thống cảm tình viên chìm trong địa phương địch kiểm-soát để có thể biết đối-phương hoạt-động. Cán-bộ còn phải thu-thập nguyện-vọng chính-đáng của đồng bào, để ý nghe những bất-mãn của dân chúng đối với những chính-sách, chủ-trương của chính-phủ và trình lên thượng cấp.

2/ Công-tác đặc biệt.

- Tổ chức sinh-hoạt, trong những đoàn-ngũ quần chúng như lực-lượng thanh niên, phụ-lão, nhân-dân tự-vệ, liên-gia tương-trợ, .. Công-tác này đòi-hỏi thời gian chuẩn bị, vận-động dân-chúng tham gia vào công-tác và không-khí sôi-động thích hợp.

- Phối-hợp hành-quân tâm-lý chiến với các cơ-quan an-ninh để tổ-chức công-tác tâm-lý-chiến trong các cuộc hành-quân cảnh-sát hoặc hành-quân an-ninh.

- Tổ-chức học-tập chính-trị cho dân-chúng gồm đủ các thành-phần quân, dân, cán chính để họ hiểu rõ lập-trường của chính-phủ Việt-Nam Cộng-Hòa và những âm mưu của Cộng-Sản.

Trong bản báo cáo về công-tác thông-tin, dân vận yểm-trợ kế-hoạch "Cộng-đồng tự-vệ và cộng-đồng phát-triển địa-phương" tại Gia-Dịnh từ 1-9 đến 30-9-1972 và các công-tác khác như chương-trình ưu-tiên I Phụng-Hoàng, Chương-trình ưu-tiên II Nhân-Dân Tự-Vệ, các chương-trình Người Cày Gó Ruộng, chiêu-hồi, Bài-trừ tệ-đoan xã-hội, Cựu Chiến-Binh. Các chiến-dịch như :

- Hậu-phương yểm-trợ tuyên-tuyên
- Xếp bút nghiên lên đường cứu nước
- Thừa thắng xông lên
- Tất cả cho tiền-tuyến
- Dũng tiến hiến máu
- Kiểm kê tài-nguyên nhân-lực
- Củng-cố Nhân-dân tự-vệ các xã vòng đai
- Cơ sở Dân-vận Gia-Định đã thực-hiện được :
- Viếng gia, mạn-đàm, giải-thích : 837 gia-đình
- Phân-phối báo Gia-Định đến tận tay đồng-bào :
44.000 tờ

- Phát thanh : 240 lần
- Khẩu-hiệu vải : 260
- Khẩu hiệu tôle : 170 bảng
- Khẩu hiệu trên tường : 1.000 câu
- Khẩu hiệu dưới đường : 270
- Vẽ cờ quốc-gia : 35.000 cờ

III/- NHỮNG CHIẾN-DỊCH THÔNG-TIN, TUYÊN-TRUYỀN.

Tùy theo nhu-cầu chính-trị, kinh-tế hay xã-hội, ..
Phủ Tổng-Ủy Dân-Vận hoặc mỗi tỉnh sẽ phát-động những kế-
hoạch hay chương-trình dân-vận được gọi là chiến-dịch
thông-tin, tuyên-truyền. Thời gian thực-hiện mỗi chiến-
dịch thường kéo dài khoảng một tháng. Chiến-dịch nhằm giải
thích đường-lối, chủ-trương của nhà cầm-quyền trung-ương
hay địa-phương ; hướng-dẫn, thúc-đẩy dân-chúng tích-cực
tham-gia các công-tác ích-lợi chung ; hay vạch rõ những
mưu toan phá hoại của Cộng-San.

A.- VAI TRÒ CỦA ỦY BAN ĐẤU-TRANH CHÍNH-TRỊ TỈNH GIA-ĐÌNH.

Trước ngày 27-1-1973, ta thấy sự hiện-diện của
Ủy-Ban thông-tin đại-chúng, Ủy-ban này tổ-chức tại trung-
ương và địa-phương và gồm sự tham-dự của các viên-chức
chỉ-huy hành-chánh, thông-tin, quốc-phòng, xây-dựng nông-
thôn...

Mục tiêu của Ủy-ban này là tổ-chức thông-tin tuyên-truyền toàn-diện chống quan-niệm chiến-tranh nhân dân của Công-Sản. Hoạt-dộng của Ủy-ban bao gồm công-tác an-định kế-hoạch, yểm-trợ, phối-hợp và chỉ-đạo chương-trình học-tập chính-trị cho quân, cán, chính và nhân-dân toàn quốc.

Hiện nay, Ủy-ban này đã bị bãi bỏ.

Song song với sinh-hoạt học-tập chính-trị do Ủy-ban Thông-tin đại-chúng thực-hiện, tại Gia-Định ta còn thấy một Ủy-ban khác tổ-chức qui-mô hơn, thành-phần gồm hầu-hết, các cấp quân-nhân, công-chức và cán-bộ (Cảnh-sát quốc-gia, nhân-dân tự-vệ, Địa-phương-quân, Nghĩa-quân...) Tổ-chức này là Ủy-ban đấu-tranh chính-trị, thành-lập do Thông-tư số 193/P.Th.T/ĐBPT ngày 24-1-1973 của Phủ Thủ-Tướng, và Văn-thư số 410/GĐ/BDPTKH ngày 9-2-1973 của Tỉnh-trưởng Gia-định.

Tại tỉnh : -Đô, Tỉnh, Thị-Trưởng : Chủ-tịch
(Đại-tá Châu-văn-Tiến)
- Hai Tiểu-Ban : -Tiểu-ban đấu-tranh
quân-sự và tình-báo (gồm Trưởng
ban Trung-tá Lưu-văn-Đệ Tiểu-khu
phó và những ủy-viên)

- Tiểu ban đấu-tranh chính-trị và hướng dẫn quần chúng (do ông Phó Tỉnh-Trưởng Huỳnh-đăng-Giai làm Trưởng Ban).

- Văn-phòng thường-trực.

Tại Quận : - Quận-Trưởng chủ-tịch
- 2 Tiểu-ban (chính-trị và quân-sự)
- Văn-phòng thường-trực.

Tại xã : - Xã-Trưởng chủ-tịch
- Văn-phòng thường-trực
- Ban toán công-tác (an-ninh, tình-báo, hoạt-vụ, tuyên-vận).

Ủy-ban đấu-tranh chính-trị có nhiệm vụ phối-hợp các nỗ-lực của chính-phủ và nỗ-lực của các hội-đoàn nhân-dân nhằm tạo khí-thế chống lại Cộng-Sản, xây dựng tinh-thần tự-lực, tự-cường để thực-hiện các mục-tiêu thiết-yếu của quốc-gia.

So sánh Ủy-ban thông-tin đại-chúng và ủy-ban đấu-tranh chính-trị chúng ta có những điểm đặc-biệt đáng chú-ý như sau :

1/ Ủy-ban Thông-tin đại-chúng hoạt-động thuần túy chính-trị.

Ủy-ban đấu-tranh chính-trị công-tác trên cả hai lãnh-vực quân-sự và chính-trị.

2/ Ủy-ban đấu-tranh chính-trị huy-động hầu như gồm tất cả quân-nhân và cán-bộ hạ-tầng. Mỗi ngày ủy-ban các cấp phải sinh-hoạt chung một lần để nghiên-cứu tình hình, ra chỉ-thị cho các cấp thừa-hành và đệ-trình lên cấp trên những khó khăn trở ngại. Trái lại, Ủy-ban thông-tin đại-chúng trước kia, chỉ gồm một số nhân-viên (thông tin, chiêu hồi, cảnh sát...). Trong Ủy-ban Đấu-tranh chính-trị, ta thấy hai tiểu ban.

o Tiểu-ban đấu-tranh quân-sự và tình-báo sẽ áp dụng những biện-pháp thích-nghị để vô-biêu-hóa và đập tan những mưu toan quân-sự của Cộng-Sản.

o Tiểu-ban Đấu-tranh chính-trị hướng-dẫn quân, cán, chính, và dân-chúng đả phá mọi âm-mưu xách-động, gây rối loạn của Cộng-Sản.

3/ Trong Ủy-ban Thông-tin đại-chúng, cơ-quan thông-tin giữ chức-vụ Tổng thư-ký. Còn trong Ủy-ban đấu-tranh chính-trị, đại-diện thông-tin chỉ là một ủy viên trong tiểu-ban đấu-tranh chính-trị.

Chương-trình học-tập do Tiểu-ban đấu-tranh chính-trị soạn-thảo gồm các vấn-đề chính-trị, hành-chánh, Kinh-tế...

Sự thành-lập Ủy-ban đấu-tranh chính-trị phản-
ánh mỗi quan-tâm của chính-quyền đối với nhu-cầu giáo-
dục và củng-cố tinh-thần quân-nhân, cán-bộ và toàn-thể
dân-chúng.

Sự phối-hợp chặt-chẽ giữa các cơ-quan để đấu-
tranh quân-sự và chính-trị với Cộng-Sản có giá-trị sách-
lược, nhưng thời buổi sinh-hoạt học-tập hàng ngày e rằng
không thể thực-hiện đều-đặn. Ngoài ra, các cơ-quan công
tác với nhau sẽ đưa tới sự thống-nhất tư-tưởng và lập-
trường từ trung-ương đến địa-phương tạo điều-kiện thuận
lợi cho công-cuộc chiến-đấu chung.

B.- CÁC CHIẾN DỊCH.

Ngày 27-1-1973, Hiệp-định Paris được ký-kết
chấm-dứt chiến-tranh tại Việt-Nam, mở đầu một giai-đoạn
mới, gay-gò hơn trước : đấu-tranh chính-trị với Cộng-Sản.
Đáp-ứng với tình-thế, Bộ Thông-Tin biến-cải thành Phủ
Tổng-Ủy-Dân-Vận do Nghị-định số 033-TT/ND ngày 9-8-1973 của
và ông Hoàng-Đức-Nhõ, Bí-thư Tổng-Thống, làm quyền Tổng
Ủy-Trưởng. Tại địa-phương, các Ty thông-tin đổi là cơ-sở
dân-vận, Trường-ty thông-tin thành Cơ-sở trường Dân-Vận.

Bây giờ, Ủy-ban đấu-tranh chính-trị là tổ-chức
nòng-cốt của chính-quyền có nhiệm-vụ hướng-dẫn cán bộ và
quản-chúng trước mưu-toan khuynh-loạt của Cộng-Sản. Bởi
lẽ, đối với Cộng-Sản, hòa-bình có nghĩa đấu-tranh bằng
chính-trị và chiến-tranh là đấu-tranh bằng súng đạn. Do
đó, ngừng bắn hay tiếp-tục giao-tranh chỉ là hai hình-
thức tranh-chấp nói-tiếp nhau, không ngừng nghỉ.

I/- CHIẾN-DỊCH QUYẾT TÂM.

Hỗ-trợ với Phủ Tổng-Ủy Dân-Vận, hàng ngàn sinh
viên sĩ-quan trường Bộ-binh Thủ-Đức và trên 500 sinh-viên
Học-Viện Quốc-Gia Hình-Chánh đã tham-gia chiến-dịch Quyết
tâm nhằm giải-thích cho đồng-bào lập trường Hòa-Bình của
chính-phủ Việt-Nam Cộng-Hòa và tổ-giác ám-mưu hiếu-chiến
của bọn Cộng-Sản xâm-lược trước ngày ký thỏa-hiệp ngừng
bắn (27-1-1973).

Chiến-dịch khai diễn từ ngày 15-1-1973.

Tương cũng nên có một cái nhìn phớt qua diễn tiến thi-hành chiến-dịch khá quan-trọng này tại một xã điển-hình (Tân-Sơn-Nhĩ), Quận Tân-Bình, Gia-Định :

a- Mục tiêu của chiến-dịch là hướng-dẫn quần-chúng chuẩn-bị đấu-tranh chính-trị, đề cao lập-trường hợp tình, hợp lý của chính-phủ Việt-Nam Cộng-Hòa về hòa bình, ngưng bắn và gây ý-thức cảnh-giác cho quần-chúng trước những âm mưu của Cộng-Sản.

Trong 55 ngày cộng-tác, 10 sinh-viên Quốc-Gia Hành-Chánh tặng phái cho xã Tân-Sơn-Nhĩ đã phối-hợp với cán-bộ dân-vận và cán-bộ phát-triển nông-thôn xã này đi thuyết-trình tại các ấp, xí-nghiệp, trường học về hiện tình đất nước và viễn-tượng hòa-bình khi chiến-tranh chấm dứt.

KẾT QUẢ SƠ KHỞI TÍNH ĐẾN NGÀY 20-11-72.
NHU SAU :

<u>Hình thức</u>	<u>Số lượng</u>	<u>Kết quả</u>
1 Hội-thảo xã	1 lần	150 người dự
2 - ấp	19 -	193 -
3 - Xí-nghiệp	5 -	950 -
4 - trường-học	3 -	520 -
5 Mạn-đàm, vãng gia	5 -	401 -

Thuyết-trình đoàn tại xã Tân-Sơn-Nhĩ gồm có 10 sinh-viên Quốc-Gia Hành-Chánh và 4 cán-bộ lưu-động hoạt-động tích-cực nhưng kết-quả không đáng khích-lệ. Ban ngày, đồng-bào đi làm, tất-nhiên không thể đi nghe thuyết-trình. Ban đêm, xã phải ép buộc nên dân-chúng tham-gia miễn cưỡng và mệt-mỏi vì đa số dân xã sống nghề lao-động : công-nhân, nông-dân và binh-lính...

Tuy vậy, đề-tài nói chuyện có vẻ mới lạ cũng gây đôi chút chú ý nơi dân chúng.

Tại một vài nơi (ấp Tân-phú và ấp Tân-Việt) thanh-niên đã chất-vấn thuyết-trình đoàn rất sôi nổi.

Dù vậy, đa số dân chúng không nghĩ rằng sẽ có sự thỏa-hiệp lâu dài giữa hai phe Quốc, Cộng.

b- Kết quả là chiến-dịch được đồng-bào hưởng ứng kém nồng-nhiệt qua các buổi thuyết-trình có nêu ý-kiến dù rằng với sự thành-lập "Ủy-ban Nhân-dân chống-cộng" tại xã, ấp gồm thành-phần dân-chúng uy-tín địa-phương.

Hơn nữa, đồng bào còn e ngại khi treo các khẩu hiệu chống cộng và sơn quốc-kỳ trước nhà. Nhiều người không muốn treo khẩu-hiệu có tính cách cứng rắn, họ chỉ muốn có những câu nói nhẹ nhàng, vô thương vô phạt.

Cho đến bây giờ, Hiệp-định văn-hội hoà-bình đã được ký-kết hơn 3 tháng, dư-âm của những ngày "tiền hiệp-định" hình như chìm dần vào quên-lãng. Người ta "sợ hoà-bình" của Cộng-Sản vì những kinh-nghiệm Mậu-Thân, Quảng-Trị... nhưng người ta cũng dễ quên nếu đối bên lâm-chiến dành cho họ một thời gian dài đủ làm nhạt phai những tóe tang quá khứ.

II/- CÁC CHIẾN DỊCH KHÁC.

Ngoài chiến-dịch Quyết-Tâm, Cơ-sở Gio-Định còn phát-động nhiều chiến-dịch khác trong năm 1972 như :

- Chiến-dịch Hậu-phương yểm-trợ tiền-tuyến nhiều vận động dân-chúng đóng góp, giúp đỡ và ủng-hộ các chiến sĩ mặt trận trong thời gian chiến cuộc sôi-động vào khoảng tháng 3 năm 1972.

- Chiến-dịch vì dân I và II : Tận-diệt hạ-tầng cơ-sở Việt-Cộng, bài-trừ tệ-đoan xã-hội...

- Chiến-dịch Phụng-Hoàng : Theo dõi, ghi nhận những tên Cộng-Sản nằm vùng và báo cáo mặt bằng những cảm-tình riêng.

- Hai chiến-dịch đặc-biệt bạch nhật hóa kế-hoạch Phụng-Hoàng : Nói thẳng danh-tính những người hoặc gia-đình bị nghi-ngờ là Việt-Cộng.

- Chiến-dịch động-viên tinh-thần nhân-dân tự-vệ : Gây ý-thức trách-nhiệm của các đoàn-viên nhân-dân tự-vệ, có xúy phong-trào canh-gác cẩn mật và theo dõi những người khả-nghi trong xã, ấp.

Còn tại các quận, Chi Thông-Tin Tân-Bình cho biết : (ngày 8-12-1972) trung-bình một tháng mỗi Chi mở 4 chiến-dịch.

Các chiến-dịch này kém quan-trọng và thường không kéo dài quá một tháng.

Sự phát-khởi những chiến-dịch tùy thực-trạng xã-hội, chính-trị, gồm nhiều thể tài khác nhau để phối hợp với truyền-thanh và truyền-hình hướng-dẫn dư-luận dân-chúng, đối phó với Việt-Cộng và những phần tử thiên tả sống lẩn quất tại đô-thị.

IV/- LIÊN HỆ GIỮA CƠ-SỞ DÂN VẬN GIA-ĐÌNH VÀ CÁC CƠ QUAN TUYÊN-TRUYỀN KHÁC TRONG TỈNH GIA-ĐÌNH.

Nhận-thức rõ rệt nỗ-lực tuyên-truyền của Cộng-sản trên mọi lãnh vực và dưới nhiều góc cạnh ; nên ngoài cơ-sở dân-vận, chính-quyền còn tổ-chức một số cơ-quan khác như : Ty Chiêu-Hồi. Phòng chiến-tranh chính-trị Tiểu khu. Các cơ-quan này cũng phụ-trách tuyên-truyền, dân vận cùng lúc với hệ-thống truyền thanh, truyền-hình và điện ảnh...

A.- VỚI TY CHIÊU HỒI :

Hiện nay, tính đến ngày 7-6-1973 Bộ Chiêu-Hồi đã đạt được nhiều thành quả với 217.589 cán-binh Cộng-sản trở về hồi-chánh.

Chiêu-hồi là một chương-trình tuyên-truyền của chính-phủ với các phương-tiện truyền-thanh và truyền-hình nhằm cổ-võ lập-trường hòa-giải, sẵn-sàng chấp-nhận sự trở về của những người giác-ngộ từ phía bên kia chiến tuyến.

Không có một liên-hệ minh-thị và mật-thiết nào giữa Cơ-sở dân-vận và Ty Chiêu-Hồi Gia-Định. Tuy vậy, cả hai cơ-quan đều có những hoạt-động nhằm :

- Đề-cao chính-sách, đường-lối của chính-phủ Việt Nam Cộng-Hòa.

- Đề-kích và tổ-cáo sự phi-nhân của bọn người khát máu Cộng-Sản.

Dân-vận có tính-cách tích-cực, từ chối hợp-tác và cổ-võ dân-chúng tổ-giác Cộng-Sản.

Trái lại, chiêu-hồi có-tính cách mềm dẻo và sẵn-sàng giúp đỡ hồi-chánh viên đoàn-tụ với gia-quyết. Tuy thế, hai cơ-quan vẫn hoạt-động song-hành và không hề tạo mâu-thuẫn. Sự duy-trì cùng một lúc hai loại cơ-sở trên vừa nói lên quyết-tâm tranh-đấu nhưng cũng vừa tỏ bày lòng độ-lượng của những người yêu-chuộng tự-do.

B.- VỚI PHÒNG CHIẾN-TRANH CHÍNH-TRỊ TIỂU KHU GIA ĐÌNH.

Phòng chiến-tranh chính-trị Gia-Định trực thuộc Tổng-cục chiến-tranh chính-trị, Bộ Tổng Tham-Mưu Quân-Lực Việt-Nam Cộng-Hòa có nhiệm vụ :

- Ấn-định kế-hoạch giáo-dục chính-trị, biên-soạn và cung-cấp tài-liệu giáo-dục chính-trị và đặt kế-hoạch kiểm-tra, đôn-đốc sự thi-hành.

- Sĩ-quan chiến-tranh chính-trị phụ-trách ấn-định thời-biểu giảng-tập, hướng-dẫn, thực-thi giáo-dục cho các đơn-vị từ cấp Trung-đoàn đến tiểu-đoàn.

Tại cấp Đại-đội, các-số chiến-tranh chính-trị là một binh-sĩ được các bạn bầu lên để giúp những binh-sĩ trong đơn-vị mình thi-hành những công-tác tâm-lý-chiến, chính-huấn.

Trực thuộc Tổng-cục chiến-tranh chính-trị còn có những cơ-quan đảm nhận công-tác chiến-tranh chính-trị.

- Cục An-ninh quân-đội : Thu-thập tin-tức, tình-báo.
- Nha tuyên-úy Phật-giáo, Công-giáo.
- Cục chính-huấn : Động-viên tinh-thần và hướng-dẫn tư-tưởng cho toàn-thể binh-sĩ.
- Cục xã-hội : Bảo-đảm đời-sống vật-chất cho binh-sĩ và gia-đình.
- Cục tâm-lý-chiến : Tuyên-truyền địch và dân-vận.

Hoạt-động của Phòng Chiến-tranh chính-trị Gia-Định nhằm tạo tinh-thần hăng-say, kiên-nhẫn và gan-đạ cho binh-sĩ khi đối-diện với địch quân. Đối-tượng hoạt-động của Cục còn bao-trùm cả dân-chúng.

Tại các Tiểu-khu có Phòng 5 và tại các Chi-khu có Ban 5 phụ-trách Dân và binh-vận.

Ta thường thấy tại các công-sở, sự nghi-ky, thiếu phối-hợp và tinh-thần "mạnh ai nấy làm!" Trong khuôn khổ chiến-dịch Quyết-tâm, chúng tôi nhận thấy, các sĩ-quan chính-trị tiểu-khu Gia-Định đã cùng với nhân-viên tòa Hành-Chánh Gia-Định, cán-bộ và sinh-viên Quốc-Gia Hành-Chánh làm việc chung với nhau rất tương đắc. Có lẽ, đó là một chiến-dịch khá đặc-biệt đối với họ, Viễn-tượng hòa-bình, ước-mơ tha-thiết đã gần 20 năm khiến họ hăng hái hơn chằng ?

C. - VỚI BỘ PHÁT-TRIỂN NÔNG-THÔN, TỔNG CUỘC TRUYỀN THANH, TRUYỀN-HÌNH VÀ ĐIỆN ẢNH.

Ngoài phạm-vi Gia-Định, hoạt-động thông-tin, tuyên-truyền của cơ-sở Dân-vận Gia-Định còn liên-hệ đến các hoạt-động của các cơ-quan khác, như : Bộ Phát-triển nông-thôn, Đài phát-thanh, đài truyền-hình.

a- Bộ Phát-triển Nông-thôn chú-trọng vận-động nông-dân bằng những hoạt-động cụ-thể giúp đỡ, giải-thích thắc-mắc và loãn-báo những thành-qua xây-dựng, những chương-trình truyền-thanh và truyền-hình của Bộ có thêm phần ca-nhạc kịch-nghe, và những bài bình-luận.

Hoạt-động của Bộ Phát-triển nông-thôn gần như giới-hạn khi chỉ chú ý tới thành-phần nông-dân thôn-đã.

b- Chương-trình phát-thanh của đài-phát thanh Saigon và đài Quân-đội cũng có những tiết mục tương tự như cơ-sở Dân-Vận Gia-Định. Một số tiết mục như bình-luận, tin tức... của hai đài phát thanh nói trên được cơ sở Dân-vận Gia-Định phát thanh lại.

Ngoài những bản tin, các bài bình-luận, quân nhân học-tập, văn-nghe, kịch tổ-cộng, ta còn thấy những chương-trình phát-thanh dành riêng cho quân-nhân, của các Quân, Binh-chủng Quân-lực Việt-Nam Cộng-Hòa.

Hiện nay, con số hơn 1 triệu máy thu-thanh trên toàn quốc và khoảng 90% thính-giả nói lên tầm mức quan-trọng của đài phát-thanh trong công-tác tuyên-truyền.

Đài phát-thanh đã đóng góp một phần không nhỏ vào việc cải-tiến văn-hóa, nâng-cao dân-trí, tác-động tinh-thần nhân-dân và củng cố niềm tin của dân chúng trước tiền đồ đất nước.

Trước năm 1963, thông-tin, tuyên-truyền chỉ nặng phần đề-cao lãnh-tục và chế-độ.

Từ năm 1963, thông-tin có tính-cách khách-quan và trung-thực hơn, không còn đả-kích hay chia rẽ cá-nhân và đoàn-thể.

Chiều hướng của đài-phát-thanh nhằm cổ-xúy bốn điểm chính-yếu sau đây :

- Tái lập uy-quyền quốc-gia
- Tận-diệt tham-nhũng
- Ổn-định tình-trạng sinh-sống của đồng bào
- Tạo thế chủ-động trong việc thực-hiện hòa-bình.

c- Hệ-thống truyền-hình và điện-ảnh, có thể nói giữ vai-trò tuyên-truyền rất quan-trọng, lấn-át hẳn đài phát-thanh. Những khẩu-hiệu, tin-tức, bình-luận xen lẫn với những chương-trình văn-nghệ là một kỹ-thuật khéo-léo bất buộc đồng-bào phải để ý và ghi nhớ.

Trong tương-lai rất gần, chúng ta sẽ thấy sự hữu-hiệu tối đa của ngành truyền-hình đối với công-tác dân-vận.

Riêng hệ-thống điện-ảnh còn thực-hiện một số phim phóng-sự. Hàng-tuần trung-tâm sản-xuất một số phim thời-sự tổng-quát và lựa chọn để sản-xuất phim bán nguyệt. Sau khi hoàn-thành, phim được in một số pho bản để phân phối hoặc được chuyển-âm để phân-phối ra ngoại-quốc.

★

★ ★

CHƯƠNG III

TỔNG LUẬN

I/- THỰC TRẠNG.

1/ Nhân-sự :

Trong số 51 Cơ-sở trường Dân-vận toàn quốc, chỉ có rất ít vị hội đủ điều-kiện ngạch-trật. Tình-trạng này, đã có một đạo, đưa đến sự chỉ-trích hoạt-động của Bộ Thông-tin, nhất là ngân-sách của Bộ này mỗi năm mỗi tăng.

Có lẽ để cải-thiện và khuyến-khích nhân-viên học hỏi thêm, khoảng tháng 12 năm 1972 Bộ Thông-Tin đã tổ-chức hai kỳ thi chuyên-môn nhập ngạch Điều-Tập-Viên và thông-tín-viên, .

Ngoài ra, sau khi đổi tên thành Phủ Tổng-Ủy Dân Vận, một kỳ thi tuyển 50 chuyên-viên dân-vận (tương-đương với công-chức hạng A) đã mở tại Saigon vào tháng 2 năm 73.

Ngành Dân-vận, nhìn chung, đã được chú-trọng cải tổ sâu rộng.

Riêng tại Gia-Định, vấn-đề nhân-sự tuy đã đạt nhiều ưu-điểm nhưng vẫn còn một số khuyết-điểm :

a- Khuyết-điểm.

Vấn-đề huấn-luyện cán-bộ.

Không kể quý-vị cơ-sở trường và nhân-viên văn-phòng, một số lớn trong 349 anh em cán-bộ lưu-động, chỉ được huấn-luyện chuyên-môn 4 tuần (cán bộ xã) và 5 ngày (cán bộ ấp).

Thời gian quá ngắn lại học rất nhiều đề-tài nên cán-bộ không thể lãnh-hội thấu-đáo. Sau đó thỉnh thoảng mới có một kỳ tái huấn-luyện hay tu-nghiệp (ba hoặc sáu tháng).

Sự phiền-toái khi đưa cán-bộ lên Vũng-Tàu huấn-luyện vừa tốn kém vừa có vẻ phô-trương, Cán-bộ huấn-luyện rất bất-mãn vì bị đày-đọa vô-lý và thiếu-thốn nhiều tiện-nghi tối-thiểu.

Trái-lại trong 5 ngày huấn-luyện cho cán-bộ ấp, Cơ-sở Dân-Vận tỉnh Gia-Định đã tổ-chức rất hoàn-mỹ. Tỉnh chia ra hai loại cán-bộ : một loại công-tác ở những ấp gần Saigon và một loại công-tác ở các thôn-xã ven đô. Sau đó, bài học sẽ nghiêng về phần chính-trị hay xã-hội. Chỉ tiếc rằng, 5 ngày quá ngắn ngủi chỉ đủ để cán-bộ học lướt qua phần lý-thuyết.

Sự sao-lãng nhiệm-vụ.

Cán-bộ thuộc nhiều thành-phần khác-nhau. Một số gia-nhập ngành Dân-Vận để được hưởng quy-chế hoãn-dịch. Ví-dụ ở Tân-Bình, Gò-Vấp, một số cán-bộ là Dược-Sĩ, cử-nhân, sinh-viên đại-học... như thế nghề Dân-Vận không phải là nghề chính của họ. Từ đó, họ lơ-là với công-tác. Một số cán-bộ không thể chịu đựng được sự thiếu-thốn vì lương-bổng ít ỏi đã phải làm thêm ở bên ngoài. Thực-trạng này ảnh-hưởng tới công-vụ không ít.

Trình-độ tương-đối kém của cán-bộ.

Đa số anh-em cán-bộ có sức học kém. Phần vì thu nhận bừa bãi, phần vì đầu óc ỳ lại không chịu tìm tòi, học-hỏi thêm, hoặc một số cho nghề cán-bộ là nghề phụ thuộc hơn là một lý-tưởng theo đuổi. Tình-trạng này đưa đến tắc-trách. Nhiều khẩu-hiệu được thực-hiện vội vã, đọc lên vô-nghĩa, hoặc những bài bình-luận thiếu sắc bén, quanh đi quẩn lại những sáo ngữ đã có từ bao nhiêu năm tháng. Hoặc tại một số cơ-sở (Gò-Vấp, Tân-Bình) cán-bộ quá xuất-sắc (cử-nhân, dược-sĩ...) cũng đưa đến sự lười biếng và trốn việc.

Quy-chế chỉ đòi hỏi cán-bộ biết-đọc và viết. Như thế, bất cứ ai từ 17 tuổi và không quá 51 tuổi cũng có thể trở thành một nhà "du-thuyết chính-trị"

Có lẽ, nhà cầm quyền cho rằng, cán-bộ Dân-Vận cũng giống như cán-bộ xây-dựng nông-thôn, cán-bộ xã-hội. Điều kiện cần thiết chỉ là sự hăng say và tinh-thần hòa-đồng với đại chúng chăng ?

Trái lại, theo thiên-kiến, cán-bộ không những phải có trình-độ học-vấn khá lại còn phải có năng-khiếu về chính-trị và phải được thụ-giáo một chương-trình huấn-luyện kỹ-luợng nữa.

b- Ưu - điểm.

Hệ-thống điều-khiển đã được giản-dị hóa.

- Trước năm 1972. Cán-bộ Thông-Tin xã, ấp vừa dưới quyền Trưởng-Chi Thông-Tin (hệ-thống dọc) vừa thuộc quyền điều-khiển của Xã-Trưởng (hệ-thống ngang).

Nhưng từ năm 1972, cán-bộ lưu-động chỉ còn thuộc quyền điều động của cơ-sở dân-vận quận.

Tính-cách duy-nhất chỉ-nuy này tránh được cảnh "Trống đánh xuôi, kèn thổi ngược" và hiệu năng công-tác do đó sẽ gia tăng. Nhưng ưu-điểm này có thể biến-thành khuyết-điểm nếu cơ-sở quận không đi sát với cán-bộ và kiểm-soát khắt khe vì các xã, ấp rải-rác rất xa quận và xã trưởng từ nay chẳng còn quyền-hành gì đối với cán-bộ dân-vận nữa.

- Ngoài ra, kể từ ngày 9-2-1973, Cơ-sở Dân-Vận Gia-Định đã hủy bỏ chức vụ phụ-tá cơ-sở trưởng.

Tại văn-phòng, chỉ còn : Cơ-sở trưởng, bốn trưởng ban (Kỹ-thuật, Báo-Chí, Hành-chánh, Kế-hoạch) và 20 nhân-viên văn-phòng.

Sự cải-tổ này nhằm giản-dị hóa hệ-thống chỉ-huy theo lệnh của Phủ Tổng-Thống (Nghị-định số 033-TT/NĐ ngày 9-2-1973) của Tổng-Thống tổ-chức Phủ Tổng-Ủy Dân-Vận).

Cơ-sở Dân-Vận Gia-Định đang đi tiên-phong trong cuộc vận-động cách-mạng gương máy Hành-Chánh

Hiện nay, với mục-tiêu tái-thiết và phát-triển xứ sở thời hậu-chiến, Tổng-Thống đã đề ra những chính-sách táo bạo nhằm phục-hồi và thúc-đẩy mạnh mẽ đà tiến bộ của đất nước. Ví dụ điển-hình là kế-hoạch phát-triển kinh-tế hậu chiến, kế-hoạch đưa công-chức về nông-thôn...

Để đáp ứng với tình-thế, Phủ Tổng-Ủy Dân-Vận đã hạ lệnh cho anh em cán-bộ phải làm việc tích-cực bất kể ngày đêm và phải cất cữ nhân-viên ứng trực tại cơ-sở mỗi tối.

Nhờ tình-hình an-ninh tương-đối yên-tĩnh, cán-bộ dân-vận tỉnh Gia-Định công tác (trọc cở, căng biểu ngữ) cả ban đêm và ráo-riết tổ-chức học-tập chính-trị cho anh em cán-bộ và dân-chúng. Nhiều chương-trình phát-thanh, đã thanh được thực-hiện cấp-tốc dù rằng thời tiết không thuận lợi.

Theo bản báo cáo sơ-khởi, từ ngày 20-5-1973 đến 23-5-1973, cơ-sở đã kẻ được 400 biểu-ngữ và khẩu-hiệu ; tổ chức chu đáo 40 buổi phóng thanh, dạ thanh và 6 buổi chiếu bóng tại 8 Quận trong tỉnh.

Cán-bộ có nhiều sáng kiến.

Đặc-biệt cán bộ dân-vận Gia-Định đã áp-dụng một kỹ-thuật khéo léo để thu-hút sự chú-ý của dân-chúng bằng cách thay đổi kích thước và màu sắc của khẩu-hiệu và biểu ngữ.

- Trong bốn ngày 20. 21. 22. 23-5-1973 ; 150 biểu ngữ được thực-hiện bằng vải đỏ và vàng khổ 1m² x 8m rất đẹp

mất. Còn lại 250 khẩu hiệu được kẻ bằng nhiều màu sắc sỡ trưng bày ở các góc phố. Phí tổn công tác quá tốn kém (lên tới 532.000\$00) nhưng, chắc chắn sẽ tạo nhiều kết quả không ngờ tới.

- Tại cơ-sở Hóc-Môn, anh em cán-bộ đã chế-tạo một "máy Ronéo đã chiến" thay thế cho máy cũ đã bị hư.

- Tại Bình-Chánh, cán-bộ đến nhà đồng-bào kêu gọi dân chúng đến cơ-sở xem triển-lãm tội-ác Cộng-Sản, sau đó tổ-chức một buổi nói chuyện về đề-tài kế-hoạch ngũ-niên phát-triển kinh-tế nông-thôn (1971 - 1975).

- Riêng Ông Trưởng Phòng Dân-Vận xã Tân-Sơn-Nhi quận Tân-Bình, ngày 18-4-1973 đề-nghị đặt máy phóng thanh tại các công-viên hoặc những nơi có đông người lui tới ; nhưng cơ-sở tỉnh cho biết không đủ ngân-khoản tài-trợ. Hiện nay các buổi phát-thanh chỉ được tổ-chức lưu-động hoặc ngay tại cơ-sở dân-vận.

2/ Trang-cụ và cơ-sở.

Cơ-sở và đặc-biệt dụng-cụ trang bị là những phương-tiện chủ yếu của hoạt-động dân-vận. Nhà cầm-quyền nói chuyện gián-tiếp với dân chúng qua các cán-bộ dân-vận. Trang cụ nhiều và tốt thì công việc tiến-triển còn ngược lại, cán-bộ sẽ gặp rất nhiều trở ngại và đôi khi gây tác dụng phản lại ý muốn của người lãnh-đạo.

a- T r a n g c ụ.

Dụng cụ hư nhiều vì quá cũ.

Dụng cụ cũ kỹ, nên hay bị hư-kông. Thời gian sửa chữa tại cơ-sở tỉnh lại quá lâu. Do đó, hoạt-động bị đình-trệ.

- Tại Gò-Vấp, một máy chiếu bóng trong số hai chiếc bị mất âm-thanh. Và cứ thế hai máy này luôn-phiên nhau "nằm vạ" ở trụ sở.

Tình-trạng những máy truyền-hình công-cộng cũng bi-đát không kém. Trong số 28 máy, có đến 9 cái trục-trắc kỹ-thuật, hình ảnh mờ và hay bị rung.

Riêng chiếc Tri-Lambretta phóng thanh đã quá tàn-tạ, ngày nào cũng phải đem ra lau chùi, sửa chữa.

- Tại Tân-Bình, vấn-đề tiếp-tế xăng, nhớt, vật-liệu rất giới-hạn (mỗi ngày chỉ được sử-dụng 2 lít xăng).

- Tại Quảng-Xuyên, xe phóng thanh thường hay bị hỏng và anh em cán-bộ rất vất-và mỗi khi sử-dụng.

- Tại Cần-Giờ, 11 máy truyền-hình đều hoạt-động đều đặn, nhưng ở đây không có xe Lam phát-thanh nên mỗi lần nói chuyện, cán-bộ phải chờ nhau bằng xe Honda và xách Loa tay chạy pile.

- Trong dịp tiếp-xúc với ông Trưởng-Chi Thông-Tin Tân-Bình ngày 1-12-1972 chúng tôi được biết : Năm 1968, 1969, người Mỹ trang bị cho thông-tin rất nhiều nhưng từ hai, ba năm nay đã bị hư-hỏng gần hết. Như đã viết ở chương I, trang bị của Chi Thông-Tin Tân-Bình chỉ bằng 1/4 số lượng cấp số. Tệ hơn nữa, nhiều khi anh em cán-bộ phải bỏ tiền túi góp nhau tài-trợ các hoạt-động thường nhật như tiền xăng nhớt cho xe và máy phát điện.

- Ngày 8-12-1972, chúng tôi đã phỏng vấn ông Trưởng-Phòng Thông-Tin xã Tân-Sơn-Nhĩ và cũng nhận thấy thực-trạng tương-tự. Phòng thông-tin này chỉ có vốn-vẹn một máy phóng-thanh Nec và một Ampli. Trong thời gian tổ chức chiến-dịch Quyết-tâm xã này đã phải mượn một xe Lam ba bánh để phát-thanh lưu-động.

- Trước đó, tại Ty Thông-Tin Gia-Định (20-11-72) Ông Phụ-Tá Trưởng-Ty cho biết các phương-tiện hiện có của Ty chỉ hoạt-động 40%. Còn lại 60% dụng cụ một phần đã phế thải, một phần đang được sửa chữa.

- Ngày 20-2-1973, chúng tôi lại có dịp nghe ông Cơ-sở trưởng Dân-vận Học-Môn phân-nhân về tình-trạng quá cũ kỹ của những dụng-cụ thông-tin. Quận Học-Môn hiện có 33 máy Vô-tuyến truyền-hình, 17 máy nổ, 41 máy thu phát thanh, một máy chiếu bóng, 1 máy Ronéo, 1 Tri Lambretta, 1 xe gắn máy, nhưng cũng chỉ sử-dụng được phân nửa.

b- Cơ sở - s ở.

- Cơ-sở dân-vận tỉnh Gia-Định mới chính trang cùng dịp với công-tác xây cất tại Tòa Hành-Chánh Gia-Định. Ngôi nhà này rất khang trang, tọa lạc tại số 93 Lê-văn-Duyệt, Gia-Định.

- Cơ-sở Dân-vận Tân-Bình, và Học-Môn nằm trong nội vi Quận, rộng chừng 5m x 6m.

- Riêng cơ-sở Gò-Vấp, ở trong khuôn viên một vườn chơi trẻ em, mới được sơn phết rất tươi tắn.

- Tại Nhà-Bè, Quảng-Xuyên, và Cần-Giờ, những Quận này nhỏ, ít dân nên vấn-đề trang-cụ và cơ-sở không quan trọng lắm. Hoạt-động tại các nơi này nặng phần rỉ tai, mạn-đàm hơn là phong thanh công-cộng. Cán-bộ làm việc tại đây phải cần-thận, ăn nói lưu-loát và kiên-nhân thuyết-phục hơn là dựa vào máy móc, phim ảnh...

- Tại Bình-Chánh và nhất Thủ-Đức, cơ-sở là một ngôi nhà nhỏ, lối kiến-trúc phẳng-phát vẻ cổ-kính. Tại văn-phòng Quận, chúng tôi thấy nhân-viên im lặng làm việc trong khi thỉnh-thoảng vọng lại bài nói chuyện của Tổng-Thống Việt-Nam Cộng-Hòa về vấn-đề ngưng-bắn được phát-thanh lại nhiều lần.

Ở Thủ-Đức, cán-bộ gặp nhiều khó khăn hơn các quận khác, vì dân chúng quận này có một số giáo-sư Đại-học, sinh-viên Thủ-Đức, Cảnh-Sát Quốc-Gia và các trại chủ... Tuyên-truyền đối với những thành-phần này không phải giản dị bằng những bài bình-luận phát-thanh hay những buổi chiếu bóng. Cán-bộ phải làm việc thật sự, giúp đỡ

dân chúng, và phải có một trình-độ văn-hóa tương-đối cao.

Nói như vậy, bản chất hoạt-động của dân-vận là chìm sâu trong đại-chúng, ăn với dân, ở với dân và thành thật hòa-minh với họ. Chính vì lý do đó, công tác dân-vận đặt nhẹ phần giấy tờ, thư lại để nhường chỗ cho phần điều động cán-bộ đi đến gần dân hơn. Do thế, cơ-sở không định đoạt phần lớn sự thành, bại của công tác.

II/- Ý - K I Ế N.

Nói đến giải pháp cho vấn đề thông-tin, dân vận tức là nghĩ tới một kế-hoạch toàn-diện cho ngành dân vận. Kế-hoạch này có thể được quan-niệm trong trường-kỳ, hoặc đó chỉ là một biện-pháp cấp thời được áp-dụng để cải sửa một vài sai-lầm nhỏ có tính cách kỹ-thuật.

Dù trường-kỳ hay ngắn hạn, một chính sách dân vận hữu-hiệu không thể chối bỏ những nguyên-tắc khoa-học tâm-lý được nghiên-cứu và trác-nghiệm lâu-dài và đã được hệ-thống hóa thành các nguyên-tắc chỉnh-phục-quần-chúng.

A. - BIỆN-PHÁP CẤP THỜI.

I/- TUYÊN-TRUYỀN PHẠM.

Cần chú-trọng đến nội-dung hơn là số lượng truyền đơn. Điều quan-trọng là hình-ảnh và văn-từ phải đập mạnh vào đầu óc người đọc khiến họ phải ghi nhớ.

Đối với báo-chí, các bản tin tức, cán-bộ có thể giao cho Liên-gia trưởng để truyền tay đến dân chúng cùng đọc và thảo luận. Nhất là tại thành-thị đông-đúc như Gia-Định, dân chúng sống vội vã, va-chạm và chen chúc nên rất dễ tuyên-truyền, quần chúng rất dễ bị ảnh-hưởng và dễ thụ cảm với những phản-ứng tập thể. (1)

(1). Nguyễn-minh-Sử. Võ-trang tinh-thần thị dân Tâm-San Quốc-Phòng. số 8 tháng 2/71, tr. 39.

Ngôn-tử sử-dụng phải mới lạ, kích động; lòng ái quốc, hơn là bắt chước những từ-ngữ của bọn Cộng-Sản Bắc-Việt. Tình-trạng này vừa chứng tỏ thiếu sáng-kiến, vừa dễ gây ngộ-nhận.

Nội-dung truyền đơn và khẩu-hiệu phải thật giản-dị. Càng ngắn chừng nào, càng tốt chừng này. Cần nhấn mạnh đến ý chính. Những khẩu-hiệu của Cộng-Sản như "Tam cùng, tam khoan..." đọc qua một lần không ai có thể quên được.

2/ Thành-lập những toán sửa chữa lưu động.

Những toán này sẽ xuống các quận, xã, ấp để sửa chữa máy Ronéo, máy truyền-hình, máy thu, phát thanh... Cán bộ sẽ đỡ mát thì giờ đem máy về tỉnh và công-tác sẽ không bị gián-đoạn.

Nhờ có sự kiểm-soát định kỳ của những toán sửa chữa, máy móc sẽ không bị hư-hỏng và được bảo-trì đúng cách. Những toán sửa chữa này sẽ luân phiên nhau đi đến các xã, ấp xa xôi để tránh suy-bỉ. Hoặc muốn nhanh chóng hơn nữa, anh em có thể góp tiền túi để sửa chữa máy móc, sau đó sẽ xin bồi-hoàn sau.

3/ Lập thật nhiều đoàn văn-nghe lưu-động.

- Nên lập thật nhiều đoàn-văn-nghe tuyên-truyền (theo kiểu các đoàn-văn công của BV), xuống tận xã, ấp ca hát, diễn kịch... nội-dung của bài hát hay vở kịch ngả theo chiều hướng đề-cao thành-tích chính-quyền, kết tội Cộng-Sản...

Tâm lý ai cũng thích mới, người ta không bỏ được những cái quá cũ, quá quen thuộc là vì họ không có đủ điều-kiện để bỏ. Ca hát thật nhiều; tuyên truyền phải thật khéo léo. Chính sự kiện này sẽ gây sự chú ý hơn là ngày nào cũng lập đi lập lại những khẩu-hiệu cũ rích. Sẽ không ai nghe, hoặc nghe với tâm-trạng một mới.

Thử so sánh đài-phát-thanh của ta với đài phát thanh của quân-đội Hoa-Kỳ (hiện đã ngưng hoạt-động) ta sẽ thấy người Mỹ trẻ trung, nhiều sáng kiến và thực-tế như thế nào : Chương-trình phát-thanh của họ ca-hát 24 giờ một ngày ngoại trừ cứ mỗi giờ phát đi một bản tin dài không quá 5 phút. Sự trạng này hẳn chứng tỏ tác dụng kỳ diệu của văn-nghệ đối với đại-chúng.

Văn-nghệ, dù do bất kỳ giới nào thường-ngoạn, cũng phải hàm chứa nội dung sâu sắc.

Văn-nghệ tuyên-truyền phải hùng-tráng, ca ngợi cách-mạng, đập-đổ tinh-thần nô-lệ, bóp gãy xiềng xích gông cùm và nung-nấu trong lòng dân-chúng khí thế đấu-tranh. Có như vậy, cán bộ mới thấu đạt được kết-quả mong muốn. Như thế, kỹ-thuật này luôn luôn đổi mới và tránh nhàm chán. Người nghe có cảm tưởng chính mình tham-dự kháng chiến và sẵn sàng hy-sinh cho xứ-sở. Điều quan-yếu là tạo cho dân chúng ảo tưởng tự ý tham gia (association) mà không bị ai ép buộc (subordination).

4/ Kiểm soát chặt chẽ cán-bộ Dân-vận lưu-động.

Sự kiểm soát thường-xuyên, hoặc bất thần tránh được sự bê-trẻ trong khi thi-hành công-tác.

Ngoài ra, cán-bộ còn phải tích-cực áp-dụng tất cả những kỹ-thuật tuyên-truyền nhất là những kỹ-thuật như rí tai, mạn đàm... Bởi vì chính sự hòa-mình thành-thật với dân chúng chứng tỏ tinh-thần hy-sinh cao-độ của cán-bộ.

dân vận, khơi động tinh-thần ái-quốc cũng như giúp nhân-dân tránh được cảm bầy của cán-bộ Cộng-sản nằm-vòng.

Những kỹ-thuật này rất khó thực-hiện vì đòi hỏi sự kiên-nhẫn, thời-gian và năng-khiếu. Nhưng nó cho thấy sự hiệu-nghiệm phi-thường. Bởi vì "Một vấn-đề dù sai-lầm nhưng nếu được lập đi lập lại nhiều lần, sự sai lầm đó có thể biến-thành sự thật".

Tuy vậy, Trưởng cơ-sở có thể khuyến-khích nhân viên hăng say hoạt-động bằng cách treo các giải-thưởng, cấp phát bằng Trương-lục hoặc cho nghỉ phép... Sự tương-thưởng khiến thuộc viên ganh đua và vị chỉ-huy đỡ mất thì giờ soát xét tỉ-mỉ công-việc.

B.- KẾ HOẠCH TRƯỜNG KỲ.

1/ Cải-tạo chính-quyền địa-phương.

Chính-quyền địa-phương phải phục-vụ dân-chúng. Guồng máy hành-chánh quận, xã, áp thường gây cho đồng bào e sợ mỗi khi có công-việc cần đến công-sở. Nhà cầm quyền và dân-chúng vẫn còn là hai thực-thể cách-biệt như hai giới thống-trị và thuộc hạ. Vấn đề cải-cách Hành-chánh, trong sạch hóa tổ-chức là những vấn-đề cấp thiết đã được Tổng-Thống đề-cập ngày 20-5-1973 vừa qua.

Từ sự cải tổ sâu-rộng này, dân chúng sẽ gần gũi với giới lãnh-đạo. Họ được tự-do phát-biểu ý-kiến trong một cộng-đồng hoàn-toàn dân-chủ. Người dân hăng-say với việc làng xã như việc nhà của mình bằng cách tham-gia đồng-đạo các chương-trình phát-triển cộng-đồng. Một khi điều-kiện sinh-sống được cải-thiện, Cộng-Sản sẽ không còn đất dung-thân và sẽ tự hủy diệt, hoặc nếu còn tồn tại cũng chẳng gây được ảnh-hưởng quan-trọng nào.

2/ Củng-cố những đoàn-ngũ nhân-dân.

Những tập-thể nhân-dân cần được chấn-chỉnh lại. Cán-bộ dân-vận phải cố gắng gây cho họ tinh-thần đồng-đội, tổ-chức lại những định chế "Liên-gia tương-trợ" và đoàn-ngũ hóa nhân-dân như Nhân-Dân Tự-Vệ, Ủy-Ban Cứu-Trợ...

Sự gia-nhập dần dần sẽ không còn tính-chách bắt buộc khi mọi người được hướng dẫn để nhận-thức được tầm quan-trọng của nhân-dân trong cuộc bảo-vệ xứ-sở.

Một kỹ-thuật để mọi người tham-gia đông đảo các đoàn-thể nhân-dân là giao vũ khí cho họ, gián-tiếp đẩy người dân vào cái thế phải cầm súng để bảo vệ. Bởi vì nếu họ không hăng hái hoạt-động thì rất có thể gia-đình và thân quyến họ bị Cộng-Sản sát hại.

Thứ nữa, chính-quyền địa-phương phải thành-tâm lưu-ý tới quyền-lợi của dân-chúng.

Người dân nức lòng chiến-đấu cũng chỉ để bảo-vệ tài-sản và sinh-mạng của mình và gia-quyển.

3/ Tiêu-diệt nạn mù-chữ.

Cán-bộ dân-vận có thể cùng với các học-sinh Trung-học đảm-nhận vai-trò giảng-dạy. Đây là bước đầu tiên trong việc giáo-dục công-dân, cải-tạo xã-hội.

Sự học-tập và trao đổi ý-kiến trong những lớp bình-dân học-vụ gây tình-thần thương yêu, đoàn-kết. Nhờ biết đọc, biết viết, người dân mới có dịp làm quen với những ý-thức mới về khoa-học, chính-trị, xã-hội... Người dân sẽ hiểu-được những quyền-lợi thiết-yếu của mình cũng những nghĩa vụ phải thi-hành. Tự-do và dân-chủ chỉ có thể thực-hiện được khi mọi công-dân đều ý-thức rõ bổn-phận và quyền-lợi của mình.

Vì nếu công-dân không được khuyến-khích tham-gia vào sinh-hoạt chính-trị và nếu không ý-thức được mình đang tham-gia, thì công-dân chỉ là một phần tử thụ-động của một guồng-máy độc-tài.

4/ Đào-tạo cán-bộ.

Cán-bộ đạt được ưu-điểm là người địa-phương nhưng chưa được huấn-luyện kỹ-càng. Cần quan-niệm một mẫu cán-bộ có học-vấn khá, được huấn-luyện kỹ-thuật chuyên-môn kỹ-luợng và phải am-tường những chủ-thuyết chính-trị

trên thế-giới cũng như phải hiểu rõ tình-hình chính-trị trong nước. Tập thói quen ghi nhận và suy-nghĩ về những biến-cố quốc-tế và quốc-nội.

Hơn nữa cán-bộ còn phải chịu khó đọc nhiều sách báo để có một cái nhìn tổng-quát về mọi diễn-tiến thời sự, nhờ vậy khả-năng suy-luận sẽ sắc bén và chặt chẽ hơn.

Không nhất thiết phải thật-thà phô-bày những yếu-kém của chính-phủ trước dân-chúng. Nhưng cũng đừng hy-vọng dễ dàng lừa-bịp đa số quần-chúng mỗi ngày một tiến-bộ. Lịch-sử Anh-Quốc đã từng chứng-mình sự thành thật thú-nhận khuyết-điểm của nhà cầm-quyền đã khiến dân chúng thêm đoàn-kết và hậu-thuần chính-quyền mạnh mẽ hơn.

Điều quan-trọng là vấn-đề tuyển-chọn cán-bộ. Nếu không trở ngại, nên tổ-chức trắc-nghiệm để chọn lựa đích đáng những người có khiếu ăn nói, có khả-năng về lý thuyết chính-trị và nhất là ham-thích ngành dân-vận.

5/ Phổ-biến quan-niệm mỗi công-chức là một cán-bộ dân-vận.

Bất cứ một viên-chức công-quyền nào cũng có thể là cán-bộ dân-vận khi họ làm việc đặc lực, cung-cấp đầy đủ tiện-nghỉ và dịch-vụ cho dân-chúng.

Cán-bộ Cộng-Sản ăn, ở, làm việc giúp dân. Trái lại, cán-bộ quốc-gia chẳng những từ-chối giúp đỡ lại còn coi thương dân chúng. Tệ-trạng này cần chấm dứt. Không thể quan-niệm công-sở là nơi ban phát những đặc-án và công-chức là một đám người xúm xít chung-quanh nó để hưởng-lợi, bỏ mặc dân-chúng. Phải luôn luôn tâm niệm rằng trong một thể chế dân-chủ, công-chức là những người cán-bộ, những công-bộc của dân. Họ phải phục-vụ dân, và chính nhân-dân, chứ không phải chính-phủ trả lương cho họ. Nếu không làm được như thế, thì khẩu hiệu "cách mạng hành-chánh" chỉ là câu nói sáo trong lúc trà dư tửu hậu.

Cần phải gột rửa đầu óc quan-lại vọng ngoại của một số sĩ-quan, công-chức. Đừng nên tiếp-tục lấy cái chức vị, ngạch-trật của họ mà do lý-tưởng quốc-gia của họ nữa. Tranh-thủ là tranh-thủ nhân-tâm. Đấu-tranh là đấu-tranh lập-trường.

Khi đã trang-bị cho người cán-bộ một lý-tưởng quốc-gia vững chắc rồi thì trên dưới cùng thống nhất việc làm phải đạt cho kỳ được :

- Một thái-độ chính-trị trong hành-vi quân-sự,
- Một thái-độ chính-trị trong hành-vi cảnh-sát
- Một thái-độ chính-trị trong hành-vi hành-chánh(1)..

*

* * *

(1). Trần-dĩnh-Thái. Trang-bị cho người cán-bộ một lý-tưởng quốc-gia. Nguyệt-san Cấp-Tiến. số 17 tháng 5/70 tr. 92.

* Đấu-tranh chính-trị là một loại chiến-tranh của thời-dại. Nó có thể ít đẫm máu hơn chiến-tranh cổ-điển, nhưng bản chất hủy-diệt của nó, đặc-biệt đối với quốc-gia nhược-tiểu, vẫn khốc-hại. Đứng trước loại chiến-tranh này, công-cuộc đấu-tranh gian-khổ của dân-tộc còn tiếp-tục. Từ giờ, nó đòi hỏi thêm nhiều nỗ-lực, hy-sinh và sự tham-gia rộng-lớn hơn của đại chúng, trong nhiều lãnh vực.

Nhu cầu của cuộc chiến-đấu này vô-cùng phức-tạp và tinh-tế vì cần đáp-ứng ưu-tiên mọi cố gắng cho nền an-ninh quốc-gia.

Trong cuộc chiến không giới tuyến, Cộng-Sản đã biểu lộ khuôn mặt bội-phản. Chúng đã không do-đự ký kết Hiệp-Định Genève 1954, Hiệp-định Paris 1973 và những thỏa ước 1946, nhưng chúng cũng ngang-nhiên chà-đạp lên lời giao-ước. Như Tổng-Thống Nguyễn-văn-Thiếu đã nói : "Đối với Cộng-Sản chúng ta chỉ có hai đường : Một là chúng ta phải tiêu-diệt Cộng-Sản, hai là chúng ta sẽ chết".

Không thể có hòa-bình khi còn Cộng-Sản, không thể có Thỏa-hiệp vĩnh-cữu với Cộng-Sản. Chỉ có sự chuẩn bị đề-phòng và cảnh giác cao-độ.

Tuy vậy, trong những ngày sắp tới, chúng ta tin tưởng rằng Cộng-Sản Bắc-Việt sẽ gặp rất nhiều khó khăn vì rạn-nứt giữa hai dân anh Nga-Sô và Trung-Cộng. Hơn nữa, mức-độ tàn-phá khủng-khiếp của phi-cơ đơng-minh nhằm vào các khu kỹ-nghệ đã tạo thành một lỗ-trống lớn lao cho nền kinh-tế Bắc-Việt. Thêm vào đó là sự từ bỏ hàng-nghũ vô-sân của trên 200.000 hời chánh viên cũng như tác-dụng vô-hiệu thuyết đấu-tranh giai-cấp của "Luật Người Cây Có Ruộng" đã khiến những tay lãnh-tự cường-sát miền Bắc không còn

dám nuôi ảo-vọng xâm-lãng ồ-ạt miền đất tự-do này và họ đã phải tạm dừng tay bằng cách ký nhận thỏa-hiệp ngưng bắn ngày 27-1-1973.

Trong khi đó Nam Việt-Nam càng ngày càng chứng tỏ khả-năng phi thường của mình. Quân-lực Cộng-hòa chiến thắng liên-tiếp trên khắp các mặt trận. Chương-trình bình-dịnh và phát-triển đã thành-công mỹ-mãn, đẩy xa cán bộ du-kích Cộng-Sản vào miền núi rừng trùng điệp. Cùng lúc tại Thủ-Đô và các tỉnh, dân chúng được tự-do hành-sử quyền công-dân của mình qua các cuộc bầu-cử những cơ-chế hiến-dịnh như Quốc-hội, Tổng-Thống Hội-đồng Đô, tỉnh, thị, xã. Những định-chế quan-trọng khác như Tối-Cao Pháp Viện, Giám-sát Viện, Đặc-biệt pháp-viện, Hội-đồng Văn-hóa Giáo-dục, Hội-đồng Kinh-tế xã-hội, Hội-đồng Sắc-tộc. Quy chế chính đảng Quy-chế Báo-chí... cũng đã được thiết lập.

Trên lãnh vực xã-hội, những chương-trình cải-tạo đời sống dân nghèo, phát không ruộng đất cho nông-dân, nâng đỡ thương phế-binh... đã cho thấy cố-gắng vượt bực của chính-quyền hiện-hữu.

Trong những năm sắp tới, với tình-thế tạm lắng dịu, vấn-đề tái-thiết và phát-triển với kế-hoạch ngũ-niên (1971 - 1975), công cuộc hữu-hiệu hóa bộ máy hành-chánh, chương-trình ổn-dịnh đời sống một số lớn quân-nhân giải ngũ và kế-hoạch lãnh-mạnh hóa xã-hội... sẽ là những công tác quan-yếu của chính-phủ.

Dù trong hoàn-cảnh chiến-tranh tàn-phá hay hòa bình thịnh-vượng, chính-quyền cũng không thể quên sự hiện diện của công-luận.

Bởi vì tiếng nói của nhân-dân là tiếng nói vô tư nhất, có nhiệm-vụ phán xét hành-động của những người đại-diện cho họ điều-khiển quốc-gia. Hiện nay, nhân dân còn là lực-lượng to lớn, quan-trọng hơn bất cứ một tập thể nào khác. Chính vì sức phức-tạp của quân chúng nên

cán bộ dân vận còn gặp phải rất nhiều trở ngại. Sự thật khó khăn của cuộc đấu-tranh chính-trị này đã được cố Tổng-Thống Kenendy xác nhận : "... Chúng ta quyết tâm phát huy tất cả nỗ-lực vào một công-cuộc đấu-tranh, trong nhiều khía-cạnh, khó khăn hơn chiến-tranh thực-sự và thường dễ gây thất vọng"(1).

* Riêng tại Gia-Định, một tỉnh lớn, vai trò của dân chúng phải được chú-trọng; đặc-biệt.

Với hiện-tình chính-trị trong những năm qua, người ta vẫn có lý phần nào để nhận định rằng :

Mất nông-thôn, chính-quyền còn có thể tồn tại, mất thành-thị, chính-quyền rất dễ bị sụp đổ.

Đến nay sự kiện đã rõ ràng rằng sở dĩ Cộng-Sản thất bại trong âm mưu sách-dộng "thối nghĩa" tại các thành-thị là vì chúng đã chạm phải thành-trị của giới Tiểu-tư-sản, một thành-phần đông-đảo và trung-kiên với quốc-gia. Đây chính là yếu-tố khiến quân-đội có sức mạnh để tổng phản công. Thành-thị là tiêu đích sau cùng của địch và trong giai-đoạn thành-thị là điểm tựa của nông-thôn, là cứ điểm xuất-phát để bình-định và xây-dựng nông-thôn, thành-thị hiện hội đủ yếu-tố an-ninh và dân tâm để đón nhận mọi cải-cách sâu rộng, xây dựng và phát triển.

Lịch sử Việt-Nam cận đại cho thấy hầu hết các biến cố quan-trọng trong quyết-định vận mệnh quốc-gia đều xảy ra tại các thành-phố, nhất là Thủ-Đô, trong đó vai-trò dân-chúng đã dự một phần quyết-định.

Như thế, dân chúng phải được đoàn-nghị-hóa, học-tập, kiểm-soát lẫn nhau, đóng góp xứng đáng bổn-phận và trách nhiệm vào đại cuộc, chịu hy-sinh, tiết-kiệm. Mọi hình-thái

(1). Lê-trung-Trực. Đấu-tranh chính-trị với Cộng-Sản. Tạp-San Quốc-Phòng số 8 tháng 2/1971, tr. 21.

xa-xỉ đua đòi, hưởng-thụ cần phải được đình-chỉ để cho cuộc chiến-đấu chống cộng có ý-nghĩa đích thực và để cho ranh giới ngăn cách giữa thành-thị và thôn-quê được xóa bỏ dần. (1).

Tóm lại, dưới mắt mọi người, Việt-Nam hiện thực-sự trong tình-trạng chín mùi để thọ nhận một cuộc võ-trang tinh-thần khơi mào cho một sinh-khí mới, phát-huy truyền-thống kiêu-hùng của dân-tộc chống lại những đe dọa vong-bán và phi-nhan của bọn người Cộng-Sản./-

(1). Nguyễn-minh-Sử. Tập-San Quốc-Phòng số 8 tháng 2/1971 tr. 33.

THƯ VIỆN

I.- LUẬN VĂN TỐT NGHIỆP.

- CƯỜNG, Đỗ-Bá, Vấn-đề tuyên-truyền tại VN, Cao-học 2 HC 1968.
- DIỆP, Nguyễn-ngọc. Cán-bộ Thông-tin Xã, Ấp Đốc-sự 15 1970.
- HOA, Phạm-quố. Tổ-chức thông-tin Đại-chung Đốc-sự 17, 1972.
- MƯỜI, Trần-định. Vấn-đề thông-tin Đại-chung, Đốc-sự 17, 1972.
- THẠC, Lê-đức. Tổ-chức thông tin Xã, ấp, Đốc-sự 17, 1972

II.- VĂN-KIỆN PHÁP LÝ.

- Nghị-định số 033-TT/NĐ ngày 9-2-73, của Tổng-Thống tổ-chức Phủ Tổng-Ủy Dân-Vận
- Thông-tư số 193-P.Th.T/BDPT ngày 24-1-1973, của Thủ-Tướng thành lập Ủy-ban tranh đấu chính-trị.
- Quyết-định số 410-QĐ/BDPT/KH ngày 9-2-73 của Tỉnh-Trưởng Gia-Định tổ chức ủy-ban Đấu-tranh chính trị tỉnh Gia-Định.

III.- BÁC CHỈ.

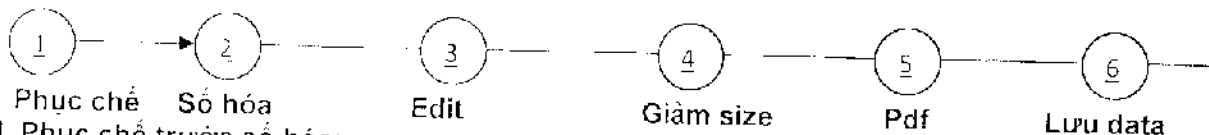
- Nhật báo Chính-luận, Tin-sống...
- Tuần báo Con-Ông
- Tuần báo Gia-Định (do Ty Thông-Tin Gia-Định ấn-hành).
- Bản tin Tự-Cường, Đấu-Tranh...

IV.- PHỎNG VẤN.

- Ô. Cơ-sở Trường Dân-vận Gia-Định
- Quý ông Cơ-sở Trường Dân-vận quận Tân-Bình, Gò-Vấp Hóc-môn, Bình-chánh, Nhà-Bè, Cần-Giờ, Quảng-Xuyên, Thủ-Đức.
- Ô. Trưởng Phòng Dân-Vận xã Tân-Sơn-Nhĩ, Tân-Bình Gia-Định.

I. Thông tin về tài liệu

- Ký hiệu: *LVHC 799* Tên tài liệu: *Hoạt Động dân vận tại Gia Định*
- Loại tài liệu: *LA* Kích thước số trang: *105 tr.*
- Người giao: *B.G.* Người, ngày nhận: *Chu 19.05.13*
- Hộp đồng Kế hoạch Khác (tự nhân):
- Yêu cầu scan
- Bình thường Cần file Raw Khác:

II. Phục chế trước số hóa:

- Kỹ thuật: *Tháo rời/ Lắp máy*
- Người thực hiện: Thời gian:

III. Kỹ thuật số hóa áp dụng

- Camera. Người thực hiện: Thời gian: Kỹ thuật:
- Bookeyes. Người thực hiện: Thời gian: Kỹ thuật:
- Proserv. Người thực hiện: *B.G.* Thời gian: Kỹ thuật:
- Khác: Người thực hiện: *B.G.* Thời gian: *19.5.13* Kỹ thuật:

IV. Xử lý sau số hóa: (tên/ thời gian)

- Edit Giảm size PDF

IV. Lưu dữ liệu/ Biên mục

- Không phục vụ Phục vụ hạn chế Phục vụ rộng rãi
- Lưu dữ liệu (tên/ ngày lưu):